Zpravodaj
občanů Boleradic

Číslo 1
Březen 2026

Poleradský

Silvestr na rozhledně

Dětský karneval

Kluziště na plácku

Štěpánský košt / rybářská brigáda

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři Polehradu,

i při každodenním shonu a při nekončících povinnostech každého z nás se občas vyplatí nepřestat sledovat svět kolem sebe tak trochu dětskýma, nebo, chcete-li, poetickýma očima. Věřte nebo ne, podobný pohled alespoň mně občas pomůže znovu obnovit spojnici s událostmi a ději, které už dávno odnesl čas. Právě takto jsem si povšiml prachstarého automobilu, který nedávno znovu vykoukl z vyčištěné zahrady pod „Chaloupkama“. Podle tvaru karoserie, masky a nárazníku se pravděpodobně jedná o vozidlo Moskvič 407, vyráběné na přelomu 50. a 60. let 20. stol. Jde o poměrně ceněného veterána a kdysi velmi noblesní vozidlo, bohužel dnes ve velmi žalostném stavu. Ale o tomto mluvit nechci, nejsem znalec automobilů ani veteránů a přiznám se bez mučení, že s identifikací vozu mi pomohli kumpáni v hospodě a umělá inteligence.

Když jsem si tohoto rezavého a polorozpadlého, ale pořád krásného automobilu všiml, došlo mi, že na tom místě, opuštěné v zahradě, stojí co si pamatuji, možná celý můj život. Vzpomněl jsem si, jak jsem coby kluk chodil pěšky s kárkou z vinohradu z Víckova, dnes stejně zpustlého a zanedbaného jako to auto a mezi listím jsem zadumaně sledoval jeho modré obrysy. Nikdy jsem si do zarostlé zahrady netroufl vlézt, auto na mě působilo tajemně a záhadně, jako by ho tam kdysi nenápadně uklidili a schovali nějací mafiáni, poté co v něm rozstříleli konkurenční gang. Prostě kluk.

Vzpomněl jsem si taky na strýca Fany Křižáka, který kousek odsud sedával před sklepem a když už jsem byl větší, pozval mě vždycky do malinké lisovny svého prastarého sklepa na pohárek frankovky a na kus řeči. Vzpomněl jsem si taky na strýca Jary „Vasila“ Stehlíka, který sídlil ve svém o poznání modernějším sklepě o něco níž, před kterým jsem s ním takhle odpoledne taky pár pohárků tvrdé, ale poctivé a dobré domácí frankovky vypil.

Nikoho z nich už neuvidím a myslím, že brzo už neuvidím ani ten modrý Moskvič. Zahrada je vyčištěná a auto taky brzo někdo odklidí. Přesto mi pohled na to staré vozidlo do hlavy přivanul tyhle staré vzpomínky, vzpomínky kluka, který v třpytícím se listí slunečního dne mhouří oči a snaží se zachytit blankytné tvary jeho karoserie v zarostlé staré zahradě.

Milí čtenáři, příjemné jarní dny a inspirativní chvíle strávené třeba i s Polehradem v ruce Vám přeje

Antonín Vejvančický, starosta

Obsah

Slovo starosty 3
Zprávy z radnice 4
Stalo se
- Novoroční turnaj ve stolním tenisu 10
- Štěpánský košt mladých vín 10
- Nedánov pořádá 11
- Čisté Boleradice 11
- Setkání nad archeologickými nálezy na k. ú. Boleradice 12
- Badmintonový turnaj 13
- Silvestr pod rozhlednou 13
- Vánoční zpívání 14
- Propaganja a Two Doooo 14
- Tříkrálová sbírka 15

Kultura, postřehy, rozhovory
- Kde to je? 9
- Drobné památky V. 16
- Výstava krojovaných panenek aneb - dobrodružná cesta přes oceán 18
- Pi málo, pi dobré 19
- Ochutnávky 2025 20
- Pivní trendy 2026 20
- Ve znaku mají dvakrát R... 21
- Lednová polární záře 22
- Psalo se před 80 lety 23
- Rodáci z Boleradic a jejich účast na politických procesech 50. let 20. století 24
- Osvobození Boleradic 27
- Pozvánka na Metlecup 27
- Exotika v Boleradicích 28

Zprávy ze školy a školky 32
Spolky informují
- SDH Boleradice 35
- Zahrádkáři 36
- Divadelní spolek 37
- Letorost 42
- SK Boleradice 1935 43

Polehrátky 44
Kalendář akcí 45

Výhled na rok 2026

Zastupitelstvo městyse v minulých dnech schválilo rozpočet na rok 2026. Prioritou v něm je samozřejmě dokončení výstavby kanalizace a ČOV a uvedení stavby do provozu. Vyčlenili jsme prostředky na opravy komunikací, které stavbou nejvíce utrpěly a též na další vynucené opravy, které nejsou součástí stavby – opravy dešťových vpustí, komunikací, obrub a chodníků atd. Bude třeba realizovat připojení obecních budov – úřadu a komplexu budov kolem něj, požární zbrojnice, základní a mateřské školy a sběrného dvora. Na sběrném dvoře bychom souběžně rádi realizovali i přípojku vodovodu – k čistírně odpadních vod a části areálu bývalého družstva byla v rámci stavby kanalizace přivedena nová část vodovodního řadu, na který se tak může napojit i další významný úsek obce.

Další velkou stavbou plánovanou na letošek (pravděpodobně na léto) je výstavba fotovoltaiky na budovách obecního úřadu a základní a mateřské školy. Stavba realizovaná s pomocí dotace SFŽP by nám měla pomoci s úsporou energií, jak zmiňujeme na jiném místě tohoto vydání Polehradu. Na akci jsme zpracovali studii a projekt, momentálně postupujeme k výběrovému řízení na zhotovitele stavby. Výkon zdroje na střeše úřadu a přilehlých budovách je 96,9 kWp s přetoky přesměrovanými do bateriového úložiště o kapacitě 60 kWh. Technologie FVE bude instalována kompletně ve venkovním prostředí mimo objekt. Celkový výkon FVE umístěné na střeše ZŠ a MŠ je 30,24 kWp s případným přetokem přesměrovaným do bateriového úložiště o kapacitě 36 kWp. I zde bude veškerá technologie FVE instalována ve venkovním prostředí, mimo objekt školy a školky.

Dalším významným projektem a úkolem pro tento rok by měl být postup ve zpracování změny územního plánu. Náš územní plán nebyl dlouhou dobu aktualizovaný a pro další rozvoj a modernizaci obce bude třeba jej revidovat, včetně podnětů od občanů.

Mezi řadou menších akcí daných schváleným rozpočtem bych na tomto místě ještě zmínil zahájení prací na zpracování monografie o dějinách, kultuře a přírodě Boleradic. O tomto tématu ale blíže pojednává samostatný příspěvek. O průběhu a realizaci úkolů stanovených na tento rok a o dalších budoucích plánech budeme čtenáře a všechny občany samozřejmě průběžně informovat nejen na stránkách zpravodaje, ale i prostřednictvím obvyklých komunikačních kanálů.

Antonín Vejvančický, starosta

Vizualizace FVE na obecních budovách ze studie.

Poplatky

Oznamujeme občanům, že poplatky za svoz a likvidaci komunálního odpadu (popelnice), za psa a pronájem pozemků jsou vybírány na Úřadu městyse nebo je lze uhradit převodem na účet číslo: 109024292/0300, variabilní symbol: číslo domu. Výše poplatku **za sběr a svoz odpadu** je: 700,- Kč za osobu a 500,- Kč za děti do 6 let a osoby samostatně žijící starší 70 let. Poplatek **za psa** je 50,- Kč, za každého dalšího 75,- Kč. Pokud si nejste jisti, kolik máte poslat na účet, napište na e-mail: obec@boleradice.cz nebo zavolejte na tel.: 519 423 185, 725 085 479. Sdělíme Vám přesnou výši. Splatnost poplatků je **do 30. 6. 2026.**

Průběh výstavby kanalizace a ČOV

Pokud jde o výstavbu kanalizačního řadu v obci, zbývá nám k 9. 3. 2026 vykopat posledních cca 800 m z celkových 6 880 metrů stoky. V přiložené mapce obce můžete vidět zeleně vyznačené trasy řadu, které již byly položeny, červeně jsou pak vyznačené části, které zbývají dokončit. Z celkového počtu cca 440 odbočení a přípojek k nemovitostem máme hotových cca 330. Stavba prozatím probíhá v souladu s harmonogramem finančním i realizačním, v rozpočtu na tento rok jsme navíc vyčlenili prostředky na opravy některých ulic, u kterých předpokládáme, že je bude nutné realizovat nad rámec stavby. Jedná se povětšinou o opravy obrub a chodníků, kanalizačních vpustí a povrchů.

Jako termín dokončení stavby byl předběžně stanoven **13. srpen 2026**.

Všechny občany budeme s předstihem informovat o termínech a podmínkách vlastního připojování nemovitostí prostřednictvím standardních informačních kanálů – webových stránek, sociálních sítí a také rozhlasu. **V krátké době bude nutné připojit velké množství nemovitostí, každému ale poskytneme dostatečný čas na to, aby vlastní připojení realizoval.** K dispozici poskytneme též seznam firem a živnostníků, kteří budou přípojky realizovat.

Vlastní napojení nemovitosti na šachtu před domem již proběhne **na náklady majitele nemovitosti**. Do nové splaškové kanalizace bude možno napřímo (nikoliv přes septik) připojovat pouze splaškové vody z domácnosti (tzn. voda z koupelen, záchodů, kuchyní atd.). **Do kanalizace nesmí být svedeny žádné dešťové vody ze dvorů, střech a jiných ploch nemovitostí.** Jejich nátok na čistírnu odpadních vod může způsobit závažné provozní problémy zařízení a též může zahltit kanalizační řad. Prosíme dbejte při realizaci kanalizačních přípojek důsledně na oddělení splaškových a dešťových vod. Velmi to pomůže bezproblémovému provozu zařízení pro celou obec.

Antonín Vejvančický, starosta

Náklady na provoz kanalizace a čistírny odpadních vod

Jak už bylo v minulosti mnohokrát řečeno, v souvislosti s provozem a údržbou stavby kanalizace a centrální čistírny odpadních vod nám bohužel vyvstanou nutné a nemalé náklady. Není to jen další poplatek, který zlovolná obec uvaluje na nebohého občana. Také to není jen další zákonná povinnost, kterou musíme plnit, protože nám to zlý stát nařídil, zatímco doposud jsme fungovali tak nějak zadarmo a případné pokuty spojené s vypouštěním nečištěných odpadních vod schytala obec. Zaslechnout lze také názor, že sto let placení těchto pokut by pro nás snad mělo být výhodnější, než řešit nákladnou a rizikovou výstavbu kanalizace, která navíc následně pro všechny bude znamenat zvýšení rodinných provozních nákladů.

Výstavba a provoz podobného zařízení v první řadě znamená odpovědný krok, který směřuje k tomu, že se v tomto ohledu konečně začneme chovat šetrně k životnímu prostředí, k zemi po které chodíme. Že nám záleží také na stavu a kvalitě spodních vod, které jsou její drahocennou součástí. Každá odpovědná komunita se takto chová. Popelnici si také drtivá většina z nás dávno netroufne sypat „za barák“. Jistě, poplatky a povinnosti nejsou věcí, nad kterou si všichni můžou dovolit mávnout rukou. Zde je ale nutné znovu připomenout, že platba za tyto služby už dnes tvoří samozřejmý náklad drtivé většiny civilizované společnosti v naší republice. Málokdo se dnes pozastaví nad náklady na pořízení a provoz všech moblů a internetů a komunikačních zařízení, bez jejichž fungování si dnes snad ani život nedokážeme představit a bez kterých se možná paradoxně občas i obejdeme.

Troufám si tvrdit, že budoucí výdaje za stočné těchto nákladů nebudou ve většině případů dosahovat. Pokud mohu soudit dle svého okolí, nežijeme v úplně chudé společnosti a je-li to v našich silách, měli bychom přijmout odpovědnost a pokusit se zlepšit minimálně stav našeho bezprostředního okolí. Vypouštění obsahu praček, myček, záchodů, koupelen a kuchyní do potoka, který nezatrubněný a nekrytý protéká téměř dva kilometry intravilánem obce, v bezprostředním okolí domů, ve kterých my sami žijeme, není odpovědné ani hygienické a patří spíše do středověku, než do

21. století. Ale k samotným nákladům. Podstatným provozním nákladem zařízení kanalizace a ČOV je výdaj za energie. Celková roční spotřeba všech strojů je kolem 100 MWh, což není úplně málo – prakticky se tím zdvojnásobí naše dosavadní spotřeba na obci. Na tomto místě do budoucna plánujeme využít energie z obnovitelných zdrojů, které jsou právě pro provoz podobného zařízení velmi vhodné – ČOV jede v létě i v zimě, ve dne i v noci a podobná opatření nám můžou pomoci ušetřit. Dalším významným nákladem je samotný provoz – o zařízení musí někdo pečovat, i přes jeho nespornou technickou vyspělost na něj musí denně dohlížet a provádět údržbu, nutný je také odborný dozor. Další náklady představují likvidace kalů, odběry vody, rozbory vzorků, nákupy chemie nutné pro samotné čištění a odvodnění kalů. Nutná je také údržba strojů a dalších provozních materiálů. Velmi podstatnou částí nákladů je pak plnění plánu financování obnovy (PFO), které je naší zákonnou povinností. Prostřednictvím PFO do budoucna šetříme na budoucí větší výdaje spojené s provozem zařízení a jeho nutnou obnovou.

V momentální fázi stavby bohužel ještě nedokážeme určit **přesné** náklady na provoz ČOV, protože každá z těchto staveb má pro provoz specifické podmínky. Na základě

zkušeností z podobných zařízení jsme ale schopni tato čísla odhadnout a s nimi i výši poplatků na příští rok. Dále napoví podzimní zkušební provoz a především první rok plného využívání. Ten odhalí skutečné náklady, na jejichž základě se vybíraný poplatek může dále mírně upravovat. Podobně jako ve většině ostatních okolních obcí **poplatek za čištění vod bude pravděpodobně paušální, stejný pro všechny občany.**

Nad rámec těchto nákladů (u všech obcí) jsou pak splátky úvěru a úrok z úvěru, které hradí obec z vlastních zdrojů.

Odhadované roční provozní náklady	1 360 000,- / rok
Odhadovaný roční plán financování obnovy	400 000,- / rok
Celkový odhad nákladů	1 760 000,- / rok
Rozpočtená cena na jednoho obyvatele za rok: bude se upřesňovat podle skutečných nákladů	1 876,- Kč (bez DPH) **2 101,12 Kč (s DPH 12 %)**
Odhad ceny za m³ vypuštěných odpadních vod	60 Kč/m³ (s DPH 12 %)

Kalkulace stočného pro rok 2026 okolních regionů, včetně 12 % DPH	
Hodonínsko	64,55 Kč/m³
Břeclavsko	78,29 Kč/m³
Vyškovsko	63,50 Kč/m³
Tišnovsko	87,00 Kč/m³

Na závěr je třeba podotknout, že na provozu kanalizace obec neplánuje vydělávat. Z poplatků za stočné by se ovšem celkový provoz a ostatní náklady zařízení měly pokrýt tak, abychom na něj nedopláceli. K samotné platbě stočného pak dojde až po připojení nemovitosti na vybudovanou stokovou síť. **Lidé se budou moci připojovat až po kolaudaci díla a zahájení zkušebního provozu ČOV.**

Antonín Vejvančický, starosta

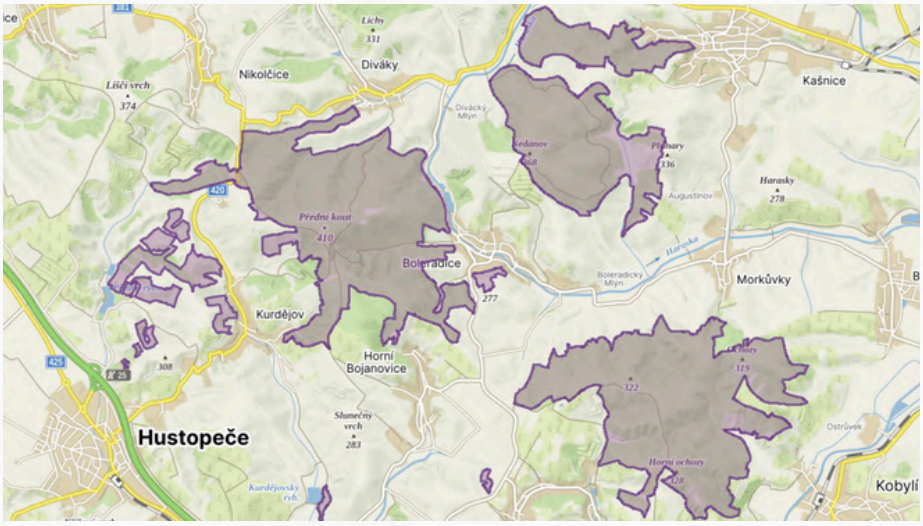
Paseky nově evropsky významnou lokalitou

Paseky, které jsme dosud znali jako významný krajinný prvek a oblíbené místo na procházku, získaly vyšší stupeň ochrany a nově jsou evropsky významnou lokalitou (EVL). Patří tak do soustavy Natura 2000, tedy mezi území chráněná i z evropského pohledu.

A jaký byl k této změně důvod? Na Pasekách roste mimořádně cenná a silná populace střevíčníku pantoflíčku, jedné z našich nejvzácnějších orchidejí. Daří se mu tu v suchých trávnících bohatých na další orchideje a podle Agentury ochrany přírody a krajiny ČR se zde navíc přirozeně obnovuje. Právě u nás je zřejmě nejpočetnější známá populace tohoto vysoce ohroženého druhu v panonské části České republiky.

V tomhle jsou Boleradice opravdu unikátní. S Pasekami máme u nás už čtvrtou evropsky významnou lokalitu a chráněná území nás obklopují skoro ze všech stran. Vedle Pasek sem patří i EVL Přední kout, cenný pro zachovalé dubohabřiny, teplomilné doubravy, suché stepní trávníky a také pro vzácného motýla přástevníka kostivalového. Ochůzky – Nedánov chrání hlavně teplomilné lesy a suché trávníky na vápnitých svazích. A Kuntínov je výjimečný zachovalou lesostepní krajinou a výskytem řady vzácných druhů, zvlášť včelníku rakouského, pro který jde dokonce o jedinou moravskou lokalitu. Je fajn vědět, že to nejcennější nemusíme hledat někde daleko. Máme to tady doma, doslova za humny. Až půjdete příště na Paseky, zkuste se na tu naši krajinu podívat zase o něco pozorněji. Opravdu je čím se kochat a chlubit.

Jiří Víteček

Evropsky významné lokality v okolí Boleradic.

Příprava monografie o dějinách, kultuře a přírodě Boleradic

Historické bádání má v Boleradicích, a mělo dokonce už v Polehradicích, velkou a bohatou tradici. Svědčí to o tom, že již před dlouhou dobou u nás žili lidé, kteří si dobře uvědomovali a byli velmi hrdí na historický význam sídliště, ve kterém máme to štěstí žít. Už od začátku 20. století tak můžeme zaznamenat souvislou aktivitu různých kronikářských pokusů a záznamů, kterých si do dnešních dní velmi ceníme a vážíme, a na které bychom rádi navázali vlastním příspěvkem a (nejen symbolickým) pokračováním.

Proto jsme se po několika letech rozvažování, ale i sběru materiálů a přípravných prací letos konečně odhodlali přistoupit „k věci“ a pustit se do seriózního zpracování monografie o dějinách, kultuře, přírodě a – v neposlední řadě – lidech naší obce. Podobná souhrnná práce přes veškeré snahy minulosti naší obci stále chybí, a tak trochu ji nejen našim předchůdcům, písmákům a kronikářům Boleradic, pořád dlužíme.

Se zpracováním materiálů a podkladů knihy jsme se rozhodli oslovit odborný autorský kolektiv historiků a dalších specialistů na jednotlivá témata. Vedením

Mgr. Miroslav Svoboda, Ph.D.

autorského kolektivu byl pověřen Mgr. Miroslav Svoboda, Ph.D., ředitel Státního okresního archivu Břeclav se sídlem v Mikulově, který má s vedením podobných monografií bohatou zkušenost. Dalšími členy kolektivu jsou mimo jiné pracovníci Městského muzea Hustopeče a další respektovaní a zkušení autoři.

Pokud jde o tematické členění připravované publikace, jejím jádrem bude samozřejmě historie obce. Kapitolu věnujeme archeologii a pravěku obce, středověku, období raného novověku (1512–1773), kapitolka bude věnovaná přelomu 18. a 19. století, posledních 200 let pak bude rozděleno do čtyř samostatných úseků. V oddělených kapitolách nezapomeneme ani na geologii a přírodu našeho území, věnovat se budeme také stavebním památkám, národopisu, nářečí a obecní symbolice Boleradic. Termín zpracování jednotlivých odborných statí je do konce roku 2026, v následujícím roce 2027 snad bude možné přistoupit k redakčním a typografickým úpravám a též konečně k publikaci monografie.

Antonín Vejvančický, starosta

Rozšíření redakční rady

Do kolektivu Redakční rady jsme přivítali novou posilu. Julie Stehlíková se postarala o letošní první Polehrátky a bude cennou posilou i při dalších úkonech nutných k tomu, abyste mohli časopis dnes držet v ruce. Těšíme se na další spolupráci!

Redakční rada

Odběr Polehradu

Stále platí, že k bezplatnému odběru tištěného zpravodaje nebo jeho elektronické verze se můžete přihlásit, a to buď telefonicky na č. 519 423 185, 725 085 479 nebo e-mailem na obec@boleradice.cz.

Svoje příspěvky, komentáře, postřehy, zajímavé fotografie nebo třeba tipy na články můžete posílat na polehrad@boleradice.cz, rádi je zveřejníme.

Děkujeme Vám za přízeň!

Redakční rada

MAS Hustopečsko

Místní akční skupina Hustopečsko, z.s. (MAS) je spolek obcí, místních organizací, podnikatelů a aktivních obyvatel, kteří společně pracují na rozvoji regionu a reagují na konkrétní potřeby lidí v území. MAS Hustopečsko se mimo jiné dlouhodobě zaměřuje na podporu rodin, pečujících osob a komunitního života na Hustopečsku.

V letech 2023–2025 realizovala MAS projekt *Rozvoj MAS Hustopečsko z OPZ+, registrační číslo CZ.03.02.01/00/22_008/0000988.*

V rámci projektu byly realizovány za tři roky tři hlavní aktivity s těmito výsledky:

Podpora neformálně pečujících osob a to ve spolupráci s partnery Diakonie ČCE – středisko BETLÉM a Girasole, z.s.

- více než 60 osob získalo dlouhodobou intenzivní podporu,
- přes 200 osob bylo podpořeno v rozsahu do 40 hodin,
- proběhlo více než 400 krátkodobých telefonických konzultací,
- součástí podpory je také půjčovna kompenzačních pomůcek při Diakonii.

Podpora duševního zdraví rodin (děti a mladí lidé 11–21 let):

- 17 rodin využilo dlouhodobou komplexní podporu,
- dalších 21 rodin bylo podpořeno v kratším rozsahu do 40 hodin.

Venkovské komunitní tábory
Bylo realizováno celkem 27 komunitních táborů pro místní děti.

Téměř 300 rodičům bylo během prázdnin ulehčeno při slaďování pracovního a rodinného života. Tábory byly velmi úspěšné a podařilo se díky nim nastartovat spolupráci škol, obcí i místních organizací. V novém období již tato aktivita pokračovat nebude, protože její hlavní cíl – stabilizovat tuto formu podpory v regionu – byl naplněn.

Na tyto zkušenosti nyní navazuje nový projekt ***Rozvoj MAS Hustopečsko II.*** *z OPZ+, registrační číslo CZ.03.02.01/00/25_084/0006326,* který bude realizován v letech 2025–2028.

V jeho rámci budou pokračovat zejména aktivity:

- **podpora neformálně pečujícím osobám,**
- **podpora ohroženým rodinám.**

Cílem projektu je nabídnout včasnou, dostupnou a citlivou pomoc přímo v našem regionu, bez složité administrativy a bez finanční zátěže pro rodiny.

Pokud se vás nebo vašich blízkých tato témata týkají, neváhejte se na nás obrátit. Kontakty a bližší informace naleznete na přiložených letácích.

MAS Hustopečsko – jsme tu pro vás

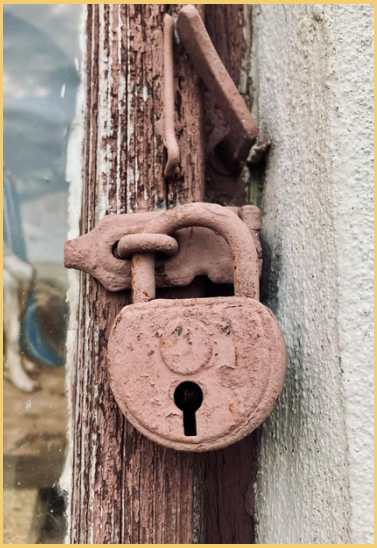
Kde to je?

Poznáte, kde v Boleradicích vzniknul tento obrázek?

Správná odpověď z minulého čísla: Tímto zámkem je zabezpečen obrázek u sběrného dvora, o kterém se zmiňujeme i v sekci věnované malým sakrálním stavbám. Kdo od něj má klíč ale bohužel nevíme.

Redakční rada

Novoroční turnaj ve stolním tenisu

První akce roku 2026 představila nové talenty. I přesto, že se koná v den, kterému často předchází bujaré oslavy konce roku, se turnaj těšil hojné účasti. 17 borců se utkalo o putovní pohár a domů si ho nakonec opět odvezl Petr „Harry" Charvát. Na stupně vítězů se vedle něj postavili Jakub Bubelíny (2. místo) a Aleš Soukup (3. místo). Nejmladší účastník Leo Čermák se umístil na krásné 15. příčce a v budoucnu bude pro matadory jistě silným soupeřem.

Redakční rada

Stavební pozemek

Prodává se poslední volný pozemek v lokalitě Vorličky. Bližší informace o prodeji naleznete na úřední desce. V případě zájmu kontaktujte přímo úřad městyse.

Redakční rada

Boleradice → Úřední deska → Záměr na prodej pozemku

Štěpánský košt mladých vín 2025

Vánoční ochutnávání převážně mladých vzorků vín už nepochybně patří v Boleradicích mezi zavedené akce. Svědčí o tom i návštěva více než stovky milovníků tohoto tradičního moravského nápoje na Štěpána v roce 2025 v sále městyse. Učit se rozpoznávat a posuzovat vína v různých fázích zpracovatelského procesu a v různém stadiu zrání je důležitou dovedností, kterou nezapomíná tříbit vinař začátečník ani profesionál. Právě pro podobné nadšence je určen náš košt, pro který je právě čas kolem Vánoc ideální příležitostí. Setkáte se na něm ještě skoro s burčákem, s víny s různou přítomností mlžky až kalnými i s hotovými mladými produkty s krásnou jiskrou. A tomu, komu by se snad mladá vína přepila, nabízíme v další části koštu sekci s vyzrálými víny staršího ročníku. Prostě – na své si přijde každý.

Za návštěvu děkují a na další setkávání se těší členové Vinařského spolku Boleradice.

Antonín Vejvančický

Nedánov pořádá...

Dne 14. února se v sále městyse neslavil svátek zamilovaných, nýbrž se tam konal dětský karneval s programem Divadla Koráb. Pro děti byl připraven pestrý program. Na parketu tancovali vojáci, princezny, zvířátka, potápěči či fotbalisté. Děti tancovaly na známé i neznámé písně. Plavily se například i po řece Vltavě a všudypřítomní kolemjdoucí rodiče jim s úsměvem mávali. Celý program zpestřil barevný vodopád z bublin, které létaly sálem, a také bohatá tombola. Téměř 100 dětí si odneslo malou cenu a v hlavní tombole se losovalo o neuvěřitelných 29 cen. Myslím, že si děti odpoledne náramně užily a budou se těšit zase na karneval v příštím roce. Tímto děkujeme všem sponzorům

a rodičům, kteří se jakkoli podíleli na přípravách karnevalu.

Pro OS Nedánov to byla první akce tohoto roku. V jarních měsících bude následovat **dílnička pro nejmenší** děti s velikonoční tematikou. Ta se bude konat ve středu 25. 3. od 9 hodin na dětském hřišti. V případě nepříznivého počasí bude dílnička probíhat v herničce. V dubnu si už tradičně **vyšlápneme za boleradská humna** po místních cestách necestách. Výšlap bude zakončen táborákem. O dalších akcích Vás budeme průběžně informovat na vývěsce, facebooku či stránkách obce.

Monika Třeštíková, OS Nedánov

Čisté Boleradice

V sobotu 21. 3. proběhl úklid cest kolem dědiny. Počasí nám sice opět příliš nepřálo, ale i přesto se sešel skvělý počet dobrovolnic a dobrovolníků, kteří neváhali přiložit ruku k dílu.

Podařilo se uklidit cesty na Morkůvky, Diváky, Bojanovice a premiérově také cestu k rozhledně. O to víc nás těší, že jsme zase o kus zlepšili okolí naší obce a udělali přírodu o něco hezčí pro všechny.

Celkem se nasbíralo 20 pytlů odpadků, což jen potvrzuje, že podobné akce mají velký smysl. Zapojilo se 12 dospělých a 8 dětí, kterým patří velké uznání – právě ony jsou důkazem, že vztah k přírodě má smysl budovat už od malička.

Děkujeme všem, kteří dorazili, pomohli a přispěli k dobré náladě i přes nepřízeň počasí. Velké poděkování patří také organizátorům a sponzorům za přípravu celé akce.

Budeme se těšit zase příští rok – a věříme, že se nás sejde zase o něco víc!

Tomáš Šlancar

Železná sobota

SK Boleradice 1935 bude v sobotu 18. 4. 2026 od ranních hodin pořádat sběr železa. Kdo má doma nepotřebný železný šrot a autobaterie, může vše nachystat před dům v den sběru. S těžšími kusy pomohou sportovci.

Souběžně budou hasiči odvážet staré elektronické spotřebiče (lednice, televize a další).

SDH Boleradice a SK Boleradice 1935

Setkání nad archeologickými nálezy na k. ú. Boleradice

Archeologické nálezy na území naší obce nejsou žádnou zvláštností, s trochou nadsázky by se snad i dalo říct, že o archeologii člověk u nás zakopává skoro na každém kroku. První, i když sporadické, doklady o lidské činnosti na našem území jsou již paleolitické, stáří kolem 40 000 let, tedy starší než blízká slavná naleziště Dolních Věstonic a Pavlova. Na našem území byly nalezeny pozůstatky mamutů a kontinuální lidské osídlení Boleradic se datuje do období minimálně 4 500 let př. n. l. I když zde zjištěné nálezy nedosahují výjimečnosti a hodnoty jiných nalezišť, rozhodně je i u nás o čem psát a mluvit.

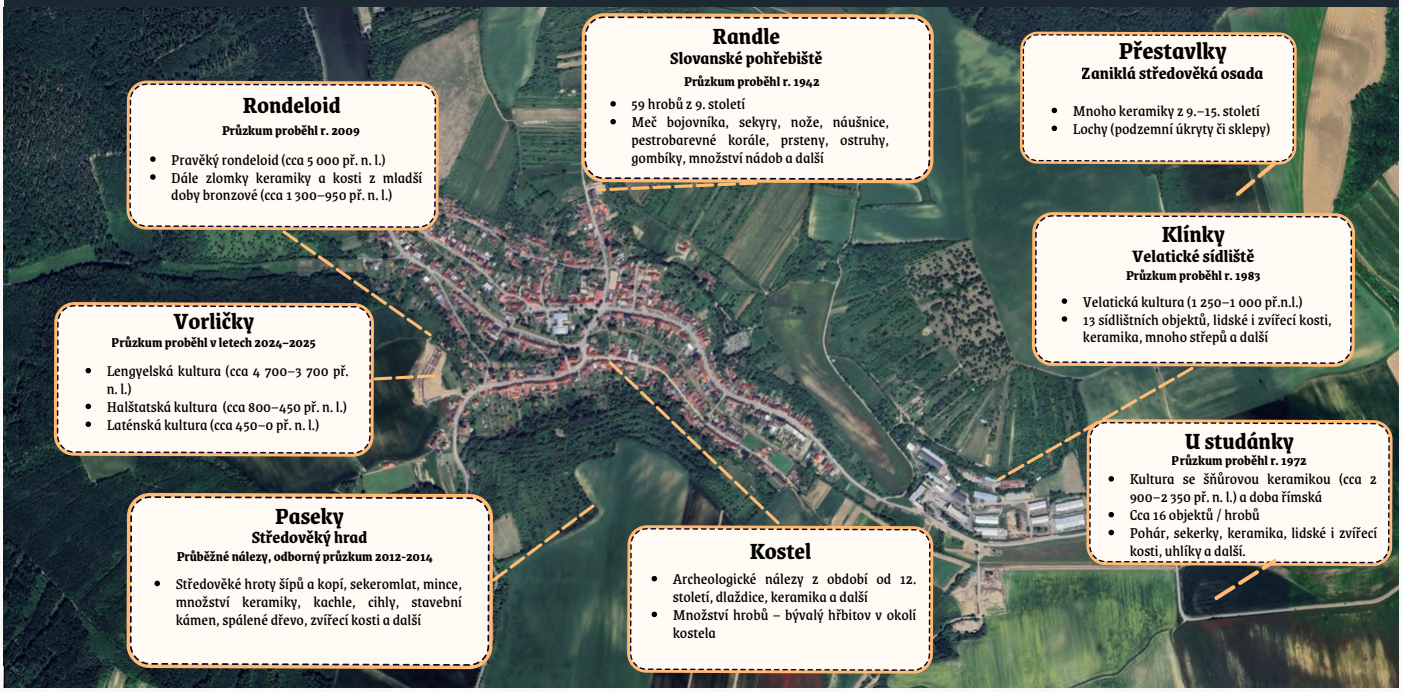
Poslední archeologický průzkum u nás proběhl během výstavby infrastruktury v lokalitě Vorličky. V této souvislosti jsme si dovolili požádat vedoucího výzkumu, Mgr. Richarda Bíška z Ústavu archeologické památkové péče Brno, zda by širší veřejnost seznámil nejen s výzkumem na lokalitě, ale i s širším obrazem archeologických nálezů v Boleradicích. Přednáška proběhla dne 12. března 2026 v ideálním prostředí pro pořádání podobných besed – v naší knihovně. Mgr. Bíško

nejprve asi čtyři desítky účastníků seznámil s přírodními podmínkami a vhodností různých stanovišť pro pravěké osídlení u nás. Následně uvedl v obecné rovině všechny významné epochy, které jsou u nás archeologicky zastoupeny, a tyto průběžně dokumentoval nálezy zajištěnými přímo na našem území. Podařilo se tak snad alespoň trochu ucelit a sjednotit do časové posloupnosti doposud proběhlé nálezy a lokality. Besedu doprovodila výstava fotografií nálezů se sbírky našeho občana a amatérského archeologa pana Jaroslava Otýpky, která je dnes uložena v muzeu v Mikulově a malá výstavka nálezů z Vorliček. Mapu s přehledným vyznačením některých významných archeologických lokalit u nás sestavil Jiří Víteček, za což mu tímto patří poděkování, stejně jako přednášejícímu Mgr. Bíškovi, ochotné paní knihovnici Daně Veselé a všem zúčastněným, kteří o nejstarší historii obce projevili zájem.

Antonín Vejvančický

Významná archeologická naleziště Boleradic

Badmintonový turnaj

V neděli 28. prosince 2025 se v Boleradicích v sále uskutečnil již 5. ročník tradičního vánočního badmintonového turnaje ve čtyřhře. Celkem 13 týmů se ve dvou skupinách popralo o pohár pro vítěze. Vítězství se podařilo obhájit přespolní dvojici Mirek Forejtník a Tomáš Chromý, na druhém místě skončili tradiční účastníci Jindra Demela a Martin Krumpolc, a v zápase o třetí místo byli šťastnější Jaroslav Široký s Lukášem Stehlíkem. Čtvrté místo pak patřilo Pavlu Novotnému a Jakubu Stehlíkovi.

Všem zúčastněným i sponzorům děkujeme a těšíme se na další ročník.

Martina Široká

Silvestr pod rozhlednou

Ráno na Silvestra roku 2025 nic nenasvědčovalo tomu, že o pár hodin později bude všude bílo. Odpoledne ale začaly ve větru poletovat první sněhové vločky a ti, kdo na Nedánov vyrazili v pozdějším odpoledni, už měli co dělat, aby stoupání na vrchol kopce bez mačeka a cepínů vůbec zvládli. Naštěstí to ale mnoho lidí neodradilo, a tak se pod rozhlednou sešla pestrá paleta návštěvníků, od malých dětí s rodiči přes pejskaře, vinaře a medaře až po přespolní návštěvníky (i když v tomto případě přišli přes pole také někteří místní). Objevili se Kloboučtí, Morkůvští, Diváčtí, Šitbořští i Martiničtí.

Občerstvení jako vrcholová prémie bylo opravdu pestré. Nejvděčnější byl koutek se svařákem, který se podával i v nealkoholické verzi pro nejmenší. Ohniště bylo v obležení zájemců o ohřátí špekáčků nebo vlastních končetin. Ti odvážnější se pustili do ochutnávek vína a koncentrovanějších nápojů.

Energetický deficit pomohly doplnit nabízené delikatesy – smažená daňčí jatýrka, bažantí polévka, bažantí salát nebo klobásy.

Odvážlivci se pokoušeli také o zdolání nejvyššího bodu trasy, ovšem na vrcholu rozhledy panovalo počasí vpravdě arktické a severní vichry neumožnily kochat se asi padesátimetrovou dohledností příliš dlouho.

Naopak večerní sestup do údolí se ukázal být tou pravou atrakcí, neboť komu se nepodařilo ustát první kroky na ujetém sněhu ve svislé poloze, vezl se ležmo až k divadelnímu svatostánku.

Za organizaci této skvělé taškařice vděčíme Petru Vystoupilovi a jeho pomocníkům především z rodinných řad a nemůžeme se již dočkat, jaké překvapení si pro nás vymyslí napřesrok. Polárním sportům zdar!

Martina Novotňáková

Vánoční zpívání

Tak jako každý rok se i letos na Boží hod vánoční, 25. prosince 2025, konalo na plácku před boleradickou radnicí tradiční Vánoční zpívání, které pořádal Orel – jednota Boleradice. Příjemná sváteční atmosféra přilákala mnoho místních obyvatel i návštěvníků, kteří si přišli společně užít kouzlo vánočního času. Přípravy na tuto akci začaly již před samotným zpíváním. Organizátoři a dobrovolníci se sešli v místním divadle, kde zdobili vánoční perníčky ve tvaru kostela. Tyto perníčky byly následně nabízeny během akce a díky štědrosti návštěvníků se podařilo přispět na dobrou věc – výtěžek z celé akce byl totiž věnován na opravu fasády kostela sv. Jana Křtitele v Boleradicích.

Samotný program zahájilo úvodní slovo starosty naší jednoty, po němž následovalo vystoupení dětí z místní základní školy, které spolu se zpěvem boleradských mužáků navodilo tu pravou vánoční náladu. Zbytek odpoledne pak patřil společnému zpívání vánočních koled, přátelskému setkávání a příjemným rozhovorům se sousedy i známými.

Vánoční zpívání se tak opět stalo krásnou příležitostí, jak se v čase svátků sejít, sdílet radost z Vánoc a podpořit dobrou věc. Díky štědrosti a podpoře všech návštěvníků se podařilo vybrat částku 7 300 Kč, která byla věnována na opravu fasády kostela sv. Jana Křtitele v Boleradicích.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě akce podíleli, i těm, kteří přišli podpořit tuto krásnou tradici. Velmi si vážíme vaší účasti i podpory.

Eliška Zemánková,
za radu Orla jednoty Boleradice

Propaganja a Two Doooo

V polovině ledna se zaplnil salonek Kavárny U Palánů hostící tentokrát dvě kapely, které spojila inklinace k cizokrajným nástrojům a melodiím. Hosté si tak mohli prohlédnout a poslechnout didgeridoo a čaringu, sledovat let bumerangu a v neposlední řadě si zatančit na hudbu, která přinesla neuvěřitelnou dávku energie. Za tým můžeme prozradit, že příští rok zase mírně zvolníme a užijeme si klidný poslech. Ovšem další divočina je v záloze, takže se určitě máte na co těšit.

Martina Novotňáková

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka je krásnou českou tradicí, která propojuje křesťanské hodnoty s charitativní pomocí potřebným. Letos tři králové vyrazili do ulic Boleradic v neděli 4. ledna. Ještě před tím dostali povzbudivé slovo od pana faráře, společně se vyfotili a pak už jste mohli potkat koledníky, kteří teprve s koledováním začínají anebo to jsou už zkušení dospělí koledníci. I letos přinášeli do našich domovů radost a Boží požehnání. V mnohých domácnostech už na krále netrpělivě čekali a měli i pro ně připravenou koledu.

Níže je uvedeno jen několik údajů z letošní sbírky. Výsledky v jednotlivých diecézích, charitách a obcích jsou na webových stránkách: www.charita.cz.

- v Boleradicích jsme vykoledovali 57.354,- Kč,
- v Oblastní charitě Břeclav to bylo 4.481.587,- Kč,
- v Brněnské diecézi to bylo celkem 43.113.885,- Kč,
- v celé České republice rekordních 194.662.886,- Kč (včetně výnosu dárcovských DMS Online koledy, bezhotovostních darů a Tříkrálového koncertu).

Tříkrálová sbírka je největší charitativní sbírkovou akcí u nás. Na jejím průběhu se podílejí tisíce dobrovolníků. Výnos putuje na pomoc lidem v nouzi prostřednictvím Charity ČR, která je pořadatelem sbírky. Oblastní charita Břeclav každoročně vypisuje záměry sbírky. Letos vybrané peníze poputují do domácího hospice, dobrovolnického centra, farních charit a především do projektu záchranné sítě, která pomáhá konkrétním rodinám v akutní nouzi.

Poslední roky jsou pro naši společnost hodně náročné. Každý z nás to pociťuje, že doba není jednoduchá.

Přesto štědrost našich občanů byla zase vyšší než v minulých letech. A tak mě napadá, kdo je vlastně nejvíce obdarovaný. Jestli jsou to ti obdarovaní, kteří pomoc potřebují, nebo jsou to dárci, kteří učinili dobrý skutek anebo naši králové, kterým tato zkušenost může pomoci být empatičtí a mít sociální cítění.

Děkujeme všem, kteří otevřeli nejenom dveře svých domovů a svoje srdce, ale i svoje peněženky a přispěli do pokladniček, do Online koledy, anebo bezhotovostním darem na podporu charity. Poděkování patří také všem koledníkům, kteří s velkým nasazením a nadšením koledovali, dále všem dospělým, kteří věnovali čas této záslužné akci zajištěním kostýmů a doprovázením koledníků.

Marie Klimešová, asistent
Tříkrálové sbírky v Boleradicích

Drobné památky V

Uzavíráme náš malý seriál o drobných památkách v naší obci a jejím okolí. V posledním díle se zastavíme u božích muk, soch a sousoší i pomníků padlých vojáků, které tvoří nedílnou součást našeho veřejného prostoru. Právě ony dotvářejí charakter našeho domova a bez nich by náš přehled nebyl úplný. I když je dobře známe, stojí za to si je připomenout.

Sousoší sv. Cyrila a Metoděje

Sousoší věrozvěstů na městys shlíží od roku 2009 a připomíná blízké staroslovanské pohřebiště z 9. století. Autorem soch je řezbář Ivan Šmíd a zhotovit je nechal Techsport Boleradice. Sousoší se nachází na severní straně obce nedaleko rozhledny na Nedánově a nabízí příjemné vyhlídkové místo s posezením.

Socha sv. Jana Nepomuckého

Na severním úbočí návrší u kostela sv. Jana Křtitele stojí památkově chráněná pozdně barokní socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1832. Tato polychromovaná kamenická práce je krásným dokladem přetrvávající barokní tradice na venkově a připomíná úctu k oblíbenému světci. Sochu nechali z vlastního nákladu postavit manželé Ostřížkovi a obnovena byla roku 1929.

Pomník V. I. Nikitěnkovi

V trati Vorličky u lesa stojí pomník V. I. Nikitěnka, který zde padl při osvobozování naší obce. Jeho památka připomíná odvahu a oběť vojáků, kteří se podíleli na konci války. Dodnes se tomuto místu říká „U Nikitěnka“ a připomíná nám jeho oběť. Na pomníku je nápis: „16. 4. 1945 V. I. NIKITĚNKO PADL ZA NAŠI SVOBODU“.

Pomník vojákům Rudé armády

U severní strany kostela stojí pomník padlých rudoarmějců, připomínající osvobození obce v dubnu 1945. Na tomto místě byli původně padlí vojáci také pohřbeni. Nápis na pomníku dodnes hlásá: „NAŠÍM OSVOBODITELŮM VDĚČNÍ OBČANÉ. 17. IV. 1945.“ a připomíná tak vděčnost místních za osvobození a konec válečných událostí.

Boží muka vinařským patronům

Tato boží muka stojí na křižovatce v trati Nad Šejby a byla postavena na počest tří vinařských patronů – sv. Martina, sv. Remigia a sv. Amanduse z Mastritu. Stavba má trojúhelníkový tvar a doplňuje naučnou stezku, která vede k rozhledně, a zároveň se nachází v blízkosti Sousoší sv. Cyrila.

Boží muka k Tihelni

Novější boží muka stojí u cesty ke hřbitovu. Jedná se o čtyřboký zděný pilíř s malými nikami na stranách, ve kterých jsou reliéfy s křesťanskými výjevy. Stavbu zdobí sedlová stříška krytá pálenými taškami a spodní část je obložena kamenem. Tato boží muka nechal postavit pan Martin Křižák.

Pomník obětem 1. světové války

U kostela sv. Jana Křtitele, naproti škole, stojí od roku 1922 pomník obětem 1. světové války. Na něm je uvedeno celkem 48 jmen boleradických rodáků, kteří svůj život položili za vlast. Nápis na pomníku připomíná jejich oběť: „BOJOVALI JSME ZA VÁS, VZPOMEŇTE NA NÁS! MY JIŽ, ŽIVOTY NAŠE NA OBĚŤ POLOŽIVŠE, OD SVĚTA NIČEHO NEŽÁDÁME.“

Boží muka u sběrného dvora

Velká boží muka stojí u sběrného dvora, u silnice mezi Boleradicemi a Morkůvkami. Ve stavbě je umístěn obrázek s motivem „Pietà“ – Panna Marie sedící s nahým Ježíšem Kristem na klíně po jeho ukřižování. Podle ústního podání byla památka postavena na památku zavražděného obchodníka s prasaty. Do božích muk je vsazena deska s nápisem: „O VY VŠICHNI, KTEŘÍ JDETE CESTOU, POZORUJTE A VIZTE JE–LI BOLEST JAKO BOLEST MÁ. JEREM. I. XII.“

Doufám, že se vám tento krátký seriál o drobných památkách naší obce líbil a že vás třeba inspiroval k malému zastavení při procházkách kolem nich. Pokud se některá památka do přehledu nedostala, snad to čtenář odpustí – v naší krásné obci je totiž ještě mnoho dalších míst, která by si zasloužila zmínku. Ať už je to historický lis v centru obce, samotná kapličku, památník Viléma Mrštíka v Helenčině údolí či další, dnes už zničené nebo zmizelé obrázky, kříže a boží muka. Věřím, že si třeba někdy v budoucnu najdou svůj prostor.

Jiří Víteček

Výstava krojovaných panenek aneb – dobrodružná cesta přes oceán

Klub seniorů se ve čtvrtek 5. 3. 2026 vypravil na výstavu krojovaných panenek, která se konala ve výstavním centru MČ Brno–Tuřany. K vidění bylo na padesát panenek, převážně v kroji z Tuřan, Brněnských Ivanovic, Holásek, z Chrlic, jedna ze Dvorsk a jedna napůl z Tuřan a napůl z Komína. Kroje byly starší i nové, ale i samotné panenky stály za pozornost. Nejstarší panence bylo přes 100 let. Na nástěnkách byly vystaveny vyšívané „půlky“ a „šaty“ z obecního archivu, v kredenci místní keramika. Výstavou nás provedla paní Ivana Kolečková … a proč dobrodružná cesta přes oceán?

Takže nyní už jen příběh oněch tří cestovatelek, jak jej sepsala sama Věrka Blažková:

„Jakmile se vysloví jméno Marie Gartnerová, vybaví se všem pamětníkům tato starostlivá menší paní, která dala celou duši do tuřanské tradice hodů a vostatků.

A tak když její syn Jaroslav v roce 1969 emigroval z Československa a po několika letech cestování po světě se usadil v Kanadě ve Vancouveru, směla ho po roce 1989 zde navštívit. Chtěla mu přivézt něco, co by mu připomínalo domov a Tuřany. Společně se sestrou Lidou Šudákovou pořídily tyto panenky. Od této chvíle začíná jejich dobrodružná cesta do Kanady a později i návrat domů do Tuřan. Do Kanady spolu s pí. Gartnerovou cestovaly přes oceán letadlem a přistály v Torontu, kde je Jarek čekal se svým vozem a napříč celou Kanadou si je odvezl domů. Společně se svou filipínskou ženou Elvírou se z nich těšili až do Jarkovy smrti v září 2023. Elvíra nechtěla panenky vyhodit, a tak oslovila Miloše Hanzla, tuřanského rodáka, který tu též žije, jestli by se o panenky postaral. Miloš se toho ujal a oslovil mě a mého manžela, svého letitého kamaráda, zda bychom jim v Tuřanech našly uplatnění. Dohodli jsme se, že panenky pošle zpět do

Tuřan. Letecky to bylo příliš nákladné. Podařilo se mu navázat kontakt s polskou dopravní společností a panenky v listopadu 2023 zahájily zpáteční cestu domů. Nejprve nákladní přepravou přes celou Kanadu opět do Toronta, kde byly naloděny na zaoceánskou loď a pluly přes oceán do polského přístavního města Gdaňsk. Pak je čekala cesta skrz celé Polsko nákladní dopravou do Brna. Česká pošta nakonec přivezla panenky v polovině února 2024 do Tuřan. A tak po 3 měsících putování jsou konečně doma. Nyní to bylo na mně a mém manželovi Staňovi, najít jim nový domov a uplatnění. Obrátili jsme se na Ivu Kolečkovou a zde se zrodila myšlenka udělat výstavu krojových panenek, které se Iva ochotně zhostila a nyní uskutečnila.

Součástí výstavního centra byla expozice o historii Tuřan, Holásek, Brněnských Ivanovic a Dvorsk, kterou jsme si také prohlédly.

Marta Korábová

Pi málo, pi dobré

Navazuji tímto na ohlasy, které přinesla podzimní přednáška o senzorickém hodnocení destilátů. Naším posláním je předávat dál zkušenosti s destiláty a lihovinami, jak založit kvalitní kvas z jednotlivých druhů ovoce, kontrolu kvasů, jejich destilaci, až po úpravu finálních produktů. Nehodláme tímto článkem nikoho nabádat k nadměrnému pití, či k domácí výrobě destilátů. Jde nám o představení nejen hotových produktů, ale i o způsoby jejich hodnocení a o vychutnávání, ochutnávání a rozpoznávání kvalitních destilátů formou školení a příspěvků, ať už prostřednictvím sociálních sítí, webovek či příspěvky v běžném tisku.

Snažíme se touto formou lidi, kteří se mají chuť vzdělávat, vést ke střídmosti a kultuře pití. Každá země, oblast, či dokonce vesnice má svoje specifické podmínky, „terroir“ které mají vliv na chuť, strukturu a jedinečný charakter ovoce.

Nabízí se zde základní otázka. Jaký je rozdíl mezi destilátem a lihovinou?

Lihovina, dotvořená za použití kulérů, trestí, vkládáním ovoce a různých zlepšujících přípravků... Základem je líh. Z předpisů mohu zmínit z „minulého období“ oborové normy pro lihoviny a destiláty. Je to úžasné čtení a zejména dokonalý almanach znalostí a zkušeností. V pálení jsme jako Československo patřili ke světové špičce. S nástupem „nové doby“ a rozvoji konzumní společnosti k nám přišlo množství destilátů z celého světa. Mnohdy takových, o nichž jsme ani netušili, že existují. Rychle jsme zahodili všechny zkušenosti a tradice a začali přijímat ty zahraniční, jako ty jediné dobré. Mnoho výrobců má snahu napodobovat zahraniční lihoviny, přitom ale nezvládnou ani produkci toho, co má v naší zemi tradici. Přitom naše tradice sahá daleko za hranici 6 000 let, ano, šest tisíc let, a to je pouze historie fyzicky doložená, čímž se může pochlubit málokterá země.

Ale nyní se vraťme k oněm základním rozlišovacím znakům mezi lihovinou a destilátem. Prvotní informací by měla být etiketa na lahvi. Známé je, že koncovka ...ice v pojmenování produktu značí, že se jedná o destilát. Druhou bude barva ovoce (pokud je vyobrazeno na etiketě). Pouze destiláty mohou mít na etiketě ovoce v jeho barvě. No a v neposlední řadě už samotný vzhled destilátu, zejména u likérů.

Vše vždy závisí na kvalitě vstupních surovin a výrobci, který dokáže vytvořit zajímavý a excelentní produkt, který umí zaujmout.

To se následně projeví při enormním příjmu (pití) takto vyrobených lihovin. Pití ne zrovna kvalitního alkoholu má za následek různé úrovně kocoviny, jako bolesti hlavy, zažívací potíže, a to nezmiňuji zdravotní rizika. Cokoli co je v pití navíc – nekvalitní alkohol, cukr a „zlepšující přípravky“, či míchání s jinými druhy alkoholu či energetickými nápoji zbytečně neúměrně zatěžuje organizmus.

A nyní k destilátům. Jejich jednotlivé druhy budou ostatně tématem dalších článků, pokud o ně bude zájem. Destiláty jsou technicky podkategorií lihovin. Destilátem se rozumí alkohol vyrobený destilací, po alkoholové fermentaci (kvasný proces) vybraných zemědělských surovin, zejména ovoce, včetně hroznů, ovocných vín, hroznových vín, ovocných výlisků, hroznových výlisků a dalších surovin.

Krásným příkladem je Maďarsko. Tamní legislativa má dokonce zákon o pálence. Nazvat v Maďarsku výsledný produkt „pálenkou“ znamená, že ovoce použité na její výrobu bylo vypěstované v Maďarsku a následný proces fermentace a destilace je v souladu s místní tradicí. Samozřejmostí je, že se na výsledném produktu „pálence“ nepodepsal cukr, nebo nebyla „dolaďována jinými cizími“ látkami. Použití ušlechtilých kvasinek či enzymů je povoleno.

Pro destilát ať už pochází z pěstitelské pálenice, či od velkého producenta, platí, že jeho kvalita přímo záleží na kvalitě a vyzrálosti ovoce. To musí být zdravé, bez nečistot (tráva, listí, větvičky), bez plísní a hniloby. Dále pak jsou důležité podmínky pro samotné kvašení. Zda už si zvolíte kvašení za přístupu vzduchu, či bez přístupu vzduchu(aerobní/ anaerobní) kvasný proces s chlazením či bez chlazení, míchání kvasu či nebo jej necháte bez pohybu atd., se pak projeví se na výsledku produktu. Svoji velkou roli hraje i hygiena a prostředí kde kvas vzniká.

Samotný proces destilace, ale především správný výběr zařízení je velmi důležitý. Volba je na každém, ale mnohdy si dostupnou technologii lze jen těžko vybrat a člověk je odkázán na nejbližší pálenici. Někdo vozí kvas i desítky kilometrů daleko, aby se špičkový kvas proměnil v opravdu špičkový produkt který pak sbírá ocenění po výstavách.

Příště můžeme rozebrat jednotlivé technologie, jejich vliv na kvalitu, postup destilace, co se vlastně v kotli děje, jaké látky se v návaznosti na teplotu destilují atd.

Lubomír Majer, SRRD

Ochutnávky 2025

Díky příznivcům, přátelům i samotným degustátorům jsme v loňském roce mohli ochutnat celkem 59 vzorků různých piv nejen z Evropy, ale i ze zemí, které jsou z našeho pohledu vnímány jako více či méně exotické.

Našim pravidelným ochutnávkám dominovaly jako obvykle ležáky – napočítali jsme celkem dvaatřicet vzorků. Svrchně kvašená piva (IPA, APA, NEIPA…) byla zastoupena dvanácti vzorky, třikrát jsme měli možnost ochutnat stout, zelené a výčepní pivo, jeden vzorek typu sour (tzv. kyseláč), jedno silné pivo a jeden Pale lager. Tři předložené vzorky nebylo možné zařadit podle kategorie, pro neúplné či nepřeložitelné údaje.

Ze zahraničních piv příjemně překvapila kolekce z Islandu, složená z ležáků, IPA a stoutu. Ležáky byly velmi zajímavé i když pro nás trochu netypické a velmi nás zaujal krásný stout. Severské státy byly zastoupeny i ukázkami z Norska a Švédska, předmětem degustace bylo díky naši příznivcům i pivo z Thajska – oblíbené dovolenkové destinace. Zaslouženou pozornost vyvolaly dva vzorky od místních „domovařičů“! Snad jim jejich nadšení vydrží. Jako kuriozita působilo při jednom z našich setkání pivo z dalekého Japonska, při jehož výrobě bylo použito známého a oceňovaného čaje Matcha (mača). Opravdu pozoruhodná receptura. Navíc s 9 % alkoholu nejsilnější námi ochutnané pivo v loňském roce! K tomuto pivu byl přiložen i milý dopis a přání od dárců. Poněkud v rozpacích se degustátoři ocitli při hodnocení vzorku z Íránu (Persie). Nikdo z přítomných nenašel odvahu se tohoto podivného nápoje napít. Přitom na plechovce se skvěl ve zlatě vyvedený nápis „PILS“! Obyvatelé arabských zemí dokážou bezpochyby vyrobit spoustu zajímavých lahůdek z oblasti gastronomie, nicméně pivo mezi ně rozhodně nepatří!

Příjemnou změnou mezi tímto množstvím pivních vzorků byly pivní pralinky s chmelovou náplní od fy. Carla ve Dvoře Králové.

Díky dlouhodobé iniciativě paní Edity byl mimo výše uvedených vzorků každý měsíc na čepu pivní speciál v rámci programu Volba sládků, později Speciály z Plzně. Loni jsme tedy opět měli příležitost objevovat pestrý svět pivních stylů a jejich podob v různých regionech a zemích a obdivovat jejich rozmanitost. Přehled všech piv ochutnaných v loňském roce, včetně základních údajů ke každému vzorku je vyvěšen v Kavárně U Palánů, kde se nedělní ochutnávky konají. Poděkování patří všem dárcům za velkorysou podporu a paní Editě za trpělivost a spolupráci.

Jan Koráb

Pivní trendy 2026

Loni byla patrná postupná změna směru, pokud se týká preferencí spotřebitelů v oblasti pivních stylů. Už nějakou dobu lze sledovat ústup od snahy v hledání extrémů – nejhořčejší, nejsladší, nejkyselejší a také v používání všemožných přísad pro vytvoření co možná nejpodivnějších chutí – od různých druhů exotického ovoce a koření po zeleninu či dokonce houby! Pivní konzumenti se opět vracejí do „klidové polohy“ a jako hlavní téma se u nich projevuje návrat k umělenosti. Spotřebitelé už se nechtějí honit za novinkami, rekordy či kuriozitami, ale hledají spíše klid a jistotu – v případě piva tedy kvalitu, pitelnost a také poměr cena/výkon. V případě českých zemí jde především o ničím nenahraditelný ležák, jehož spotřeba (přes trvalý celkový pokles spotřeby piva) mírně stoupá. Stále se dobře drží oblíbené minipivovary, kterých je jen v našem kraji sedmdesát! Pokud se týká zmíněné snižující se spotřeby piva (loni cca 124 l/os., což je nejméně od roku 2009!) ale i vína, shodují se odborníci na tom, že příčinou není cena ani kvalita, ale skutečnost, že současná, zejména mladší generace nemá potřebu se spolu scházet. Ostatně toto postesknutí zaznělo i na výroční schůzi našeho Vinařského spolku. Dnešní mladí lidé si nepotřebují posedět u skleničky piva či vína a konzumaci alkoholu nahrazují podle adiktologů konzumací jiných dostupných látek! Snad i toto stojí za zamyšlení.

Historická pivní účtenka z Hostince U Štefanů. Co bylo předmětem výpočtu bohužel není známo.

Jan Koráb

Ve znaku mají dvakrát R...

Bez nich by obec nikdy nemohla vypadat upraveně tak, jako tetička když se chystá v neděli do kostela. Pracovníci „technického úseku" obce neboli Rychlá rota, jak si sami říkají, se starají o to, aby obecní prostory vypadaly hezky pro všechny, abychom se v obci cítili dobře. Jak svoji práci vnímají oni sami? Na všetečné otázky se rozhodl odpovědět David Krmíček.

Davide, jak a kdy jsi ke svému povolání přišel?

Ještě než začnu mluvit o sobě, musím zmínit, že v práci samozřejmě nejsem sám a nebýt Jirky (*Ryšavého*), určitě by se toho nezvládlo tolik. Jsme už v takové symbióze, že se například na odklízení sněhu ani nemusíme domlouvat – každý už ví, co má dělat a není potřeba se zdlouhavě obtelefonovávat kdo kam půjde. Občas nám v minulosti přibyla posila na veřejně prospěšné práce, ale obvykle to nebyli nějací velcí dříči. Takhle ve dvou stíháme všechno, řekněme, tak akorát.

Já jsem se vlastně poprvé k práci pro obec dostal podobným způsobem – byl jsem po škole nějakou dobu na úřadu práce odkud mě poslali (k mému tehdejšímu zděšení) právě odpracovat si povinné hodiny u obce. No a pak jsem se k tomu vrátil znovu, příští rok už budu mít odpracovaných kulatých deset let, tak možná bude i nějaká mini oslava, třeba nějaký zákusek by mohl proběhnout...

Co všechno máte na starosti?

Někteří lidé by jistě nejradši řekli, že neděláme nic, ale to samozřejmě není pravda. Nejvíc času nám zabírá sečení trávy, to je naše hlavní letní činnost. Prioritu má centrum obce, potom se vyjíždí za dědinu, ke svatým, na rozhlednu, okolo sběrného dvora, Helenčino údolí, různé meze a cesty. Pak je to samozřejmě provoz sběrného dvora, zimní údržba a dál různé prořezávky, opravy venkovních laviček, úklid obecních budov a také údržba strojů – když je potřeba něco vyčistit, seřídit, beru si to domů, kde mám na to svoje vybavení. Letos jsem zimu čekal ještě delší, myslel jsem, že do jara máme víc času a stihneme ještě víc zimních prací, ale už to vypadá, že se do mrazů nevrátíme.

Většinou se na práci domlouváme se starostou, ale když vidím, že je něco potřeba udělat, tak není problém to do plánu zařadit – třeba úprava prostoru u hřbitova, to byla moje iniciativa, udělal jsem to víceméně podle svého vlastního cítění.

Baví tě tvoje práce? Máš nějaké oblíbené činnosti?

Na začátku jsem se těšil jak budu jezdit traktorem, ale nadšení mě časem přešlo, ono se to pak omrzí. Hlavně v létě, když člověk jezdí s otevřenými dveřmi, aby to větralo, tak je průvan, práší se...

Jinak ohledně práce – je to samozřejmě spousta různých činností, které se ale pravidelně opakují. Třeba v zimě se těším, až přijde léto a budeme sekat trávu. Vážně! Hlavně když hodně mrzne. Ale (i když to tak někdy nevypadá), baví mě i to odklízení sněhu, teď, když máme ten nový traktůrek, tak je to docela zábava.

Musím se taky trochu pochlubit – myslím, že i když porovnám nás a okolní obce, vidím, že jsme na tom velmi dobře. Když někam jedu, všímám si, jak tam úklid funguje a jak je dědina upravená. Na to, kolik nás je, to zvládáme dobře.

Je něco co nemáš rád?

Počasí někdy umí zavařit, mám sice rád teplo, ale když jsou velká vedra, tak si to úplně neužívám. No ale spíš mě rozčiluje, když někdo záměrně dělá nepořádek – ať už jsou to děti hrající si na plácku, nebo někdo, kdo vyváží odpad za dědinu. Sem tam se někdo takový objeví, vesměs jsou ale lidé pořádní.

V posledních letech proběhly investice do komunální techniky, jak jste s novými pomocníky spokojení?

Je to super, fakt velká pomoc, která je poznat. Ať už se jedná o sekačky, mulčovač, se kterým můžu udržovat velké plochy, nebo zametač, který čištění silnic po zimě zkrátí z několika týdnů na pár pracovních dní. Už to bylo potřeba, hlavně když jsme jen dva, tak nemůžeme zametat ručně, metlama. A odklízení sněhu se taky nedá srovnávat, dřív jsme měli zahradní traktůrek, teď máme kartáč, radlice, sypač. Dá se pohodlně pracovat i když sněží, prší, fučí.

Je něco, co by vám práci ještě usnadnilo?

Do budoucna bych si třeba dokázal představit ještě nový velký traktor, ale to je spíš tak jenom moje přání, až se dořeší rozjeté velké investice. Teď, jak říkám, jsme vybavení velmi dobře.

Máte i svoji vlastní facebookovou stránku, jaké máte ohlasy?

Jednou jsem tam dal veřejně sdílet video, kde jsem si při odklízení sněhu postěžoval na auta zaparkovaná na chodníku. To bys viděla, těch reakcí! Víc než oficiální boleradické stránky. Úplná smršť pozitivních i negativních komentářů,

až mě překvapilo, jaký to mělo dosah.

Děláte v současnosti nějaké služby i „pro lidi“ ne „jen pro obec“?

Myslíš tím třeba štěpkování? Ano, to se dělá bezplatně. Občas nás někdo požádá o pomoc s odvozem materiálu traktorem, třeba dřevo z lesa a tak, nebo mulčování – ale to už se platí, za palivo do strojů i za práci, která probíhá mimo naši pracovní dobu.

Máš nějakou vtipnou historku z práce?

No – jednou, když ještě Tonda byl „na obci“, tak mu štěpkovač sežral

čepicu! (smích) Fakt, štěpkovali jsme nějaké ostnaté větve, trn se zachytil v čepici, stáhnul ji dovnitř a vyplivnul jenom chuchvalec nití. Nebo nám nejel křovinořez – zjišťujeme, rozebíráme všechny součástky a pak mě napadlo s přičichnout k nádrži – a místo benzínu tam někdo nalil naftu! Ale vtipných situací je samozřejmě víc, jen si je člověk všechny nezapamatuje. Občas proběhne nějaké uklouznutí nebo pád do potoka, ale to je vtipné jen pro toho druhého, kterému se to zrovna nestalo.

Davide, díky za rozhovor a ať se dílo daří i nadále!

Martina Novotňáková

Lednová polární záře

V pondělí 19. ledna byla v Boleradicích znovu pozorovatelná polární záře i pouhým okem. Po výrazném úkazu z 10. května 2024 tak šlo o další vzácné nebeské divadlo, které na jižní Moravě nebývá k vidění často. I když se může zdát, že se polární záře v poslední době objevuje častěji, v našich zeměpisných šířkách jde stále o spíše výjimečný jev.

Častější pozorování v posledních měsících a letech souvisí se zvýšenou sluneční aktivitou. Slunce se nyní nachází v období maxima svého přibližně jedenáctiletého cyklu, kdy častěji dochází k erupcím a výronům nabitých částic do vesmíru. Pokud tyto částice zasáhnou zemské magnetické pole dostatečně silně, může být polární záře výjimečně viditelná i daleko od severu, tedy také u nás, v Boleradicích.

Jiří Víteček

Psalo se před 80 lety

*Paní **Martu Korábovou**, místní kronikářku, jsme požádali o pár střípků z místních kronik, které by nám přiblížily, co stálo za zaznamenání našim předkům. Často to bývala statistická data týkající se úrody, ale občas se objevila zajímavost, která kronikáře zaujala natolik, že ji navždy zapsal a nám, svým potomkům, uchoval.*

Divoká jalovice

Jednoho krásného květnového dne, zemědělec Vávra Lupač vyvedl ze stáje na denní světlo svoji roční jalovici, kterou prováděl za obcí nedaleko na polní cestě v trati Vorličky. Při chůzi jalovice stále větřila, tak dlouho že se majiteli z rukou vysmekla a jako divoká pelášila do blízkého panského les Žlebů kde pak zmizela. Sám majitel po stopě pak za ní utíkal až do zeleného lesa, kde ji však již nespatřil, marné bylo pak majitelovo hledání. Druhý den na to upozornil některé občany by mu pomohli jalovici v zeleném lese najít a chytit. Při tomto hledání byla jalovice občany v lese spatřena, ale jak uviděla člověka dala se na útěk a pak se zase v zeleném lese ztratila a dopadnout ji nebylo možno. Za 10 dní po této události majitel dal bubnem oznámiti, kdo z občanů by se pokusil jalovici dopadnout a chytit za odměnu 500 k. Na tuto výzvu přihlásilo se však několik občanů, kteří se pokoušeli jalovici v lese vypátrat, ale jejich pátrání bylo marné. Sám lesní Jan Pochylý byl v lese každodenně, nikdy ji v lese nespatřil, až za 30 dní jí pak z kulovnice zastřelil.

Masopustní plesy a zábavy v roce 1946

První poválečný krojový ples pořádala Tělocvičná jednota Sokol, spolu se svazem mládeže dne 13. ledna v sále hostince pana Aloise Štefana. Vstupné: pár 40 k, svobodní 25 k.

Druhý poválečný ples pořádala Jednota Orla dne 27. ledna v sále lidového domu. Ráz plesu: „Když kvetou růže“ účinkovala dechová hudba p. kapelníka Met. Hanáka z Brumovic. Vstupné 25 k, pár 40 k.

Třetí poválečný, Společenský a maškarní ples dne 10. února pořádala Komunistická strana Československa v sále hostince Aloise Štefana. Vstupné pár 40 k, maska 20 k.

Sportovní klub Boleradice pořádal na ostatky dne 24. února taneční zábavu, v sále u Štefanů, na které hrála dechová hudba p. Červenky z Horních Bojanovic. Vstupné pro ženaté 10 k, svobodný 20 k.

Sokolská jednota Boleradice, cca polovina 20. století.

Odešel dobrý pastýř

„V plné síle 75 let, přemožen zákeřnou nervovou chorobou, odchází nám dne 1. ledna dobrý pastýř, farář a konsistorní rada p. Antonín Tomandl za své věrné služby přijal odměnu nejvyšší.

Narodil se dne 16. 6. 1871 v Třešti okres Jihlava, studoval bohoslovecku fakultu v Brně, na kněze vysvěcen v roce 1897, 10 let kaplanoval v jedné německé vesnici, 6 let farářoval v Pasohlávkách, 20 let farářem v Brumovicích, a od 1. listopadu 1933 byl farářem a biskupským konsistorním radou v Boleradicích. Za svého působení v obci Boleradice byl oblíbeným knězem a společenský mezi lidmi. Svoje kněžské obřady vykonával denně až do své smrti. Byl členem více katolických spolků. Pohřeb zesnulého se konal 3. ledna za doprovodu všech okolních kněží, katolických spolků, místních farníků a mnoho občanů přespolních, zvláště farníků Brumovských. Na hřbitově se s ním rozloučili za MNV předseda Ondřej Klimeš, za farníky Karel Soukop. Věčná vzpomínka na něj bude zachována!“

Obsazení fary

„Po smrti faráře Antonína Tomandla investován na faru Boleradskou dne 18. ledna 1946 prozatimní administrátor páter Jan Pavlík, rodák z Olomouce syn rodičů evangelických. Ve svých studiích přestoupil na katolíka z čehož se stal knězem.“

Páter Jan Pavlík, prozatímní administrátor na faře Boleradické, odchází dne 30. srpna 1946 do Hustopeče, kde byl ustanoven za učitele bohosloví na středních školách. Na faru Boleradice investován dne 1. září farář Jan Vladislavský, rodák z Němčiček.

Redakční rada

Rodáci z Boleradic a jejich účast v politických procesech 50. let 20. století

Chceme-li se dozvědět leccos zajímavého o společenském klimatu v naší obci v 50. letech 20. století, o dobách tehdejších bouřlivých změn nejen venkova, můžeme se začíst například do nejstarších vydání našeho zpravodaje. Jak už bylo dříve řečeno, tato tiskovina ve svých počátcích sloužila prakticky výhradně propagaci tehdy vznikajícího JZD. Boleradské novinky nám tak předkládají veskrze optimistický obraz doby – zakládaly se výbory a představenstva, volili se předsedové a rolníci se za (často předstíraného) obecného nadšení hromadně připojovali do vznikajícího družstva.

KSČ V BOLERADICÍCH DOVOLUJE SI VÁS ZVÁTI NA

III. PLES

pořádaný 21. ledna 1950 v hostinci u p. Štefana

Hudba smyčcová - jazzband - orchestrálního sdružení elektrodrah města Brna

Začátek v 19 hodin * Vstupné: pár 45 Kčs, osoba 25 Kčs

O občerstvení a bufet postaráno

Zve KSČ Boleradice

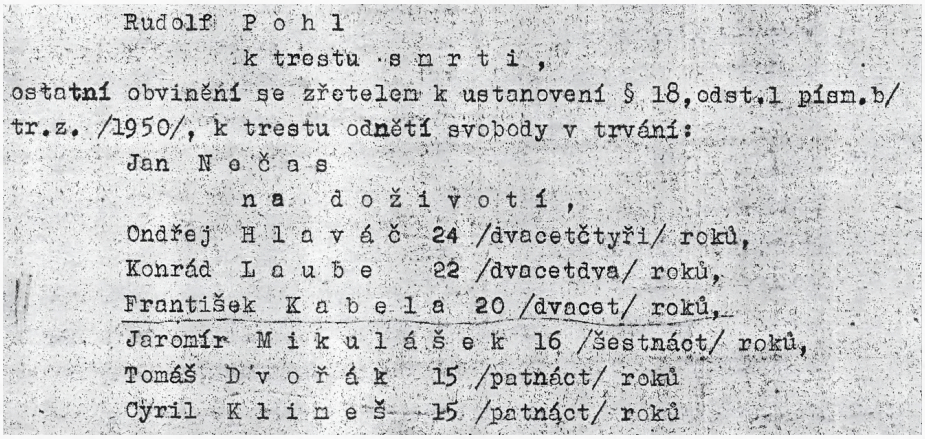
2,731.709

Vkusně vyvedená pozvánka zve na ples KSČ v Boleradicích konaný dne 21. ledna 1950. Jen o pár dní později, 7. února toho roku, zavítala do naší obce StB a zatkla našeho občana pana Františka Kabelu .

Vedle tohoto dochovaného dobového záznamu představujícího jednotu a pospolitost ovšem o něco dříve, ještě v první polovině 50. let, probíhal příběh jiný, nebo vlastně více příběhů. Byly to též příběhy našich občanů – rezidentů, anebo rodáků, které osud odvál z Boleradic jinam. V našem vyprávění je spojuje jedno – v těchto lidech nově se ustavující režim spatřoval své nepřátele, které – podobně jako každý jiný odpor – tvrdě a bez milosti likvidoval. Právě o tom, kdo tito lidé byli, proč a za jaké prohřešky s nimi komunisté takříkajíc „zatočili“, bude pojednávat následující příspěvek.

Proces se skupinou Rudolfa Pohla

Pamětník pan František Kabela z Boleradic vzpomíná, jak jednoho dne, kdy se ještě jako chlapec vracel domů ze školy, zastavil na Horním konci, před domem (č. p. 366) jeho strýce, jménem též František Kabela, černý automobil a strýce někam odvezl. Přesné datum, kdy byl Kabela vzat do vazby, bylo 7. února 1950. Teprve později se malý František dozvěděl, že strýc byl odsouzen do vězení. Vrchní strážmistr SNB ve výslužbě František Kabela (1898–1982) byl spolu s dalšími třemi občany či rodáky z Boleradic, Cyrilem Klimešem (1896–1972), Antonínem Otýpkou (1909–1971/2) a Josefem Dufkem (1929–2022) obviněn a odsouzen za velezradu ve vykonstruovaném politickém procesu v únoru a březnu roku 1951 k mnoha letům vězení, ztrátě veškerého majetku, občanských práv a vysokým peněžním trestům. Všichni jmenovaní měli být součástí rozsáhlé a rozvětvené protistátní organizace vedené protinacistickým a protikomunistickým bojovníkem Rudolfem Pohlem, vězněm několika koncentračních táborů, který byl jako jeden z hlavních obviněných a odsouzených v tomto procesu komunisty popraven. Údajným proviněním Kabely a Klimeše pak bylo poskytnutí

Rudolf P o h l
k trestu s m r t i ,
ostatní obvinění se zřetelem k ustanovení § 18,odst.1 písm.b/ tr.z. /1950/, k trestu odnětí svobody v trvání:
Jan N e č a s
n a d o ž i v o t í ,
Ondřej H l a v á č 24 /dvacetčtyři/ roků,
Konrád L a u b e 22 /dvacetdva/ roků,
František K a b e l a 20 /dvacet/ roků,
Jaromír M i k u l á š e k 16 /šestnáct/ roků,
Tomáš D v o ř á k 15 /patnáct/ roků
Cyril K l i m e š 15 /patnáct/ roků

Výřez z rozsudku nad Františkem Kabelou. Spoluobviněný Rudolf Pohl byl ve stejném procesu odsouzen k trestu smrti a popraven.

úkrytu v Boleradicích osobám jménem Alois Poláček a Jan Sec, kterým následně pomohli s přechodem přes hranice za asistence Dufka a Otýpky (Dufek znal dobře státní hranice jako student vinařské školy ve Valticích, kam se další boleradský rodák Otýpka odstěhoval a působil zde jako vrchní strážmistr SNB). Františka Kabelu tribunál odsoudil k dvacetiletému vězení za velezradu, Cyrila Klimeše k patnáctiletému vězení za velezradu, Antonína Otýpku k čtrnáctiletému vězení za velezradu a vyzvědačství a Josefa Dufka, který byl výrazně mladší než ostatní odsouzení, k čtyřletému vězení za velezradu.

Mladý František Kabela.

František Kabela byl následně vězněn na Mírově a v Leopoldově. Krátce před propuštěním mu trest byl snížen a podmínečně byl propuštěn v roce 1958. Několikrát se neúspěšně pokoušel o obnovu řízení a opakovaně si stěžoval a žádal o revizi trestu, dokonce u prezidenta republiky. Mimo jiné tvrdil, že k výpovědi byl donucený v zoufalství a nepříčetnosti.

Cyril Klimeš byl ve vězení v Zastávce u Brna a Leopoldově, v roce 1960 byl podmínečně propuštěn.

Josefa Dufka věznili ve Zbýšově, odseděl si (včetně vazby) celý trest a propuštěn byl v roce 1953, ovšem v jeho případě se bohužel jednalo pouze o první z několika trestů. Hned po návratu v roce 1953 byl jako člen Pomocných technických praporů „převelen“ do dolů na kladensko a posléze, v roce 1962, byl znovu odsouzen a uvězněn za zarputilé odmítání vstupu do JZD na pět měsíců do věznice v Brně-Bohunicích. Jeho vzpomínky byly zachyceny a uchovány a jsou doposud veřejně dostupné na webových stránkách organizace Paměť národa.

Antonín Otýpka byl též vězněn ve Zbýšově, ovšem v září roku 1951 uprchl z rosického uhelného revíru, kde pracoval. Uprchl do Rakouska a posléze se usadil v Chicagu v USA, kde začátkem 70. let zemřel.

František Kabela byl rehabilitován v lednu roku 1974, Cyril Klimeš a Josef Dufek pak byli rehabilitováni rozhodnutím Krajského soudu Brno z prosince 1990, spolu s dalšími odsouzenými v tomto procesu.

Martin Novotňák a organizace Světlana

Narodil se v roce 1891 v Boleradicích na č. p. 126 a byl legionářem a vyznamenaným účastníkem bojů I. světové války. V roce 1918 podal v italské Padule přihlášku do Čs. Legií a byl přidělen k 31. čs. střeleckému pluku. Po válce, v roce 1919, nastoupil službu jako četník v rámci Zemského velitelství četnictva v Brně a do rodné obce se pravděpodobně již nastálo nevrátil.

Martin Novotňák.

V roce 1922 se oženil. Jeho manželkou byla Marie Vávrová, sestra Josefa Vávry-Staříka, kontroverzní postavy našich dějin, učitele, protinacistického a protikomunistického odbojáře a prvního poválečného starosty Zlína. Vávra-Stařík, později též popravený komunisty, byl spoluzakladatelem organizace Světlana, jedné z největších protikomunistických odbojových skupin na Moravě. Manželé Novotňákovi byli do činnosti organizace zapojeni především prostřednictvím Marie, byli však posléze vyprovokováni agenty StB a v roce 1949 zatčeni. Souzeni byli v samostatném procesu, neboť panovaly obavy, že by v hlavním procesu mohli promluvit o provokatérské činnosti StB vůči členům organizace Světlana.

Martin Novotňák byl odsouzen za velezradu na 12 let a jeho žena na 22 let. Podobně jako v předchozím případě byli též zbaveni občanských práv a odsouzeni k peněžitému trestu. V roce 1956, po odpykání si poloviny trestu, byl podmínečně propuštěn a vrátil se do manželčina

bydliště – jeho vlastní majetek byl zkonfiskován. I když o ni žádal, vlastní rehabilitace se Martin Novotňák pro sebe ani pro svoji ženu za svého života nedočkal. Zemřel v roce 1978 a teprve v roce 1991 dosáhl obnovení, zastavení a zrušení procesu jeho syn, Miroslav Novotňák.

Kliment Stehlík

Kliment Stehlík byl dalším z boleradských rodáků a pozdějších politických vězňů, který větší část svého života strávil mimo rodnou obec. Na mládí v Boleradicích mezi dvěma světovými válkami si přesto uchoval krásnou vzpomínku v podobě psaných memoárů.

Kliment Stehlík.

Narodil se v roce 1921, dle vlastního tvrzení přímo v hospodě Bedřicha Šíra, kde pracoval jeho otec a kde s rodinou také bydleli. Druhou světovou válku zčásti strávil jako nuceně nasazený v Německu, vzpomínku na tuto zkušenost též zachytil písemně. Po válce ho osud zavál do Mostu, kam byl na vlastní žádost přeložen jako železničář.

Už od mládí byl přívržencem křesťansko-demokratických myšlenek a také v Mostu se zapojil do činnosti tamní buňky Československé lidové strany. Po únorovém převratu v roce 1948 svoji činnost napojili na ilegální organizaci Centrum, a to prostřednictvím lidoveckého funkcionáře JUDr. Bedřicha Hostičky, který byl posléze odsouzen v procesu s Miladou Horákovou. Jejich aktivity nakonec neunikly pozornosti komunistických bezpečnostních složek, netrvalo dlouho a v roce 1954 byli představitelé mosteckých lidovců obviněni a obžalováni pro nepřátelskou činnost v krajském „illegálním vedení“ křesťansko-demokratické strany.

Kliment Stehlík byl v procesu odsouzen za velezradu a vyzvědačství na 6 let, ovšem v odvolacím řízení z roku 1955 mu byl trest zvýšen na 10 let. Mimoto ztratil na šest let občanská práva a ve prospěch státu mu byla zabavena polovina majetku. Propuštěn byl na amnestii v roce 1960. Dle vzpomínky jeho dcery mu byla ve vězení několikrát nabídnuta spolupráce s StB, kterou však nikdy nepřijal. V roce 1998 převzal z rukou Josefa Luxe vyznamenání – pamětní list a medaili.

Závěr

Tolik tedy k dochovaným dokladům o věznění boleradských občanů či rodáků komunistickým režimem. Je možné, že podobných otřesných příběhů se odehrálo více a doposud o nich nevíme. Budeme rádi, pokud nás na ně upozorníte a budeme tak schopni uchovat v paměti i to, co našich dějinách nepatří mezi světlé okamžiky. I podobné příběhy však bohužel historii tvoří.

Při pročítání rozsudků a žalob jsem nabyl dojmu, že komunistické procesy byly režírovány vesměs podle jednotného a velmi podobného scénáře. Obžalovaní byli naházeni do jednoho pytle, často aniž by pořádně věděli, kdo jsou jejich spoluobvinění a jaká je jejich role v případu. Režim se vždy snažil budit dojem, že se jedná o organizovanou záškodnickou činnost rozsáhlých skupin, řízenou ze západu často s pomocí zbraní, které měly zničit nově budovanou lidovou republiku. Odsouzení pak byli obvykle potrestáni nesmyslně vysokými tresty i za sebemenší maličkost, kontakt či přečin. Režim se tímto snažil dávat najevo, že se nebude s nikým dlouho párat a exemplární tresty sloužily též jako varování pro ty, kdo by se mu snad i nadále snažili stavět do cesty.

V průběhu doby, už ke konci 50. let, režim sám dospěl k revizi svého předchozího zběsilého konání a většina protagonistů našeho vyprávění se dočkala předčasného propuštění. Ani tak ovšem odsouzení nemohli být plně rehabilitováni až do počátku 90. let. Komunisté samozřejmě nemohli otevřeně přiznat své dřívější omyly a připustit tak jakékoliv zpochybnění svojí předstírané důvěryhodnosti.

Ke každému z našich případů již dnes samozřejmě existuje odborné moderní zpracování historických okolností a souvislostí. Tyto práce jednotlivé případy i jejich aktéry popisují daleko lépe a detailněji, než naše krátká sumarizace. Najdete je pak níže v seznamu zdrojů.

V příspěvku byly použity grafické prvky z prvních čísel boleradského zpravodaje z 50. let.

Zdroje:

- Bc. Tomáš Trkan: *Brněnský státní soud v letech 1948–1952: Popravení v Brně (Magisterská diplomová práce).* Brno, Masarykova univerzita 2016: 67–85.
- *https://is.muni.cz/th/kjjq0/Magisterska_prace_Tomas_Trkan.pdf.*
- Rodinný archiv Františka Kabely.
- Josef Dufek (*1929 † 2022). Paměť národa.
- *https://www.pametnaroda.cz/cs/dufek-josef-20180912-0.*
- František Trávníček: *(ne)Zapomenutí legionáři „bráškové" – Kloboucko.* Valtice, Spolek vojenské historie 2018: 22–23.
- Bc. Michaela Lišková: *Rezistenční činnost Jaromíra Vrby v letech 1948 – 1950 (Magisterská diplomová práce).* Brno, Masarykova univerzita 2014.
- *https://is.muni.cz/th/awjjs/Magisterska_diplomova_prace_c3ha3.pdf.*
- Ivana Rapavá: *Křesťanskodemokratická strana před Krajským soudem v Ústí nad Labem v 50. letech.* Praha, Ústav pro studium totalitních režimů.
- *www.ustrcr.cz/data/pdf/publikace/securitas-imperii/no19/009-042.pdf.*
- Rodinný archiv Klimenta Stehlíka.

Antonín Vejvančický

Osvobození Boleradic

Boleradice jako obec byly osvobozeny 16. dubna 1945, celý katastr Boleradic 17. dubna.

Letos si tuto událost žáci naší školy připomenou v **pátek 17. dubna 2026** již tradičně s členy Klubu vojenské historie Hodonín. V tělocvičně školy bude připravena výstavka výstroje a zbraní s komentovanou prohlídkou.

Po ní budou následovat branné aktivity Na návsi (plácku). Zde si žáci vyzkouší svoji fyzičku na několika stanovištích, které vojáci v dobových uniformách připraví – překážková dráha, hod kriketovým míčkem a granátem i střelba ze vzduchovky. Pokusí se i o přenos raněného na nosítkách. Pořadatelé nepochybují, že se to bude žákům školy i školky líbit.

Mgr. Pavel Kabela, za organizátory,

Pozvánka na MetleCup

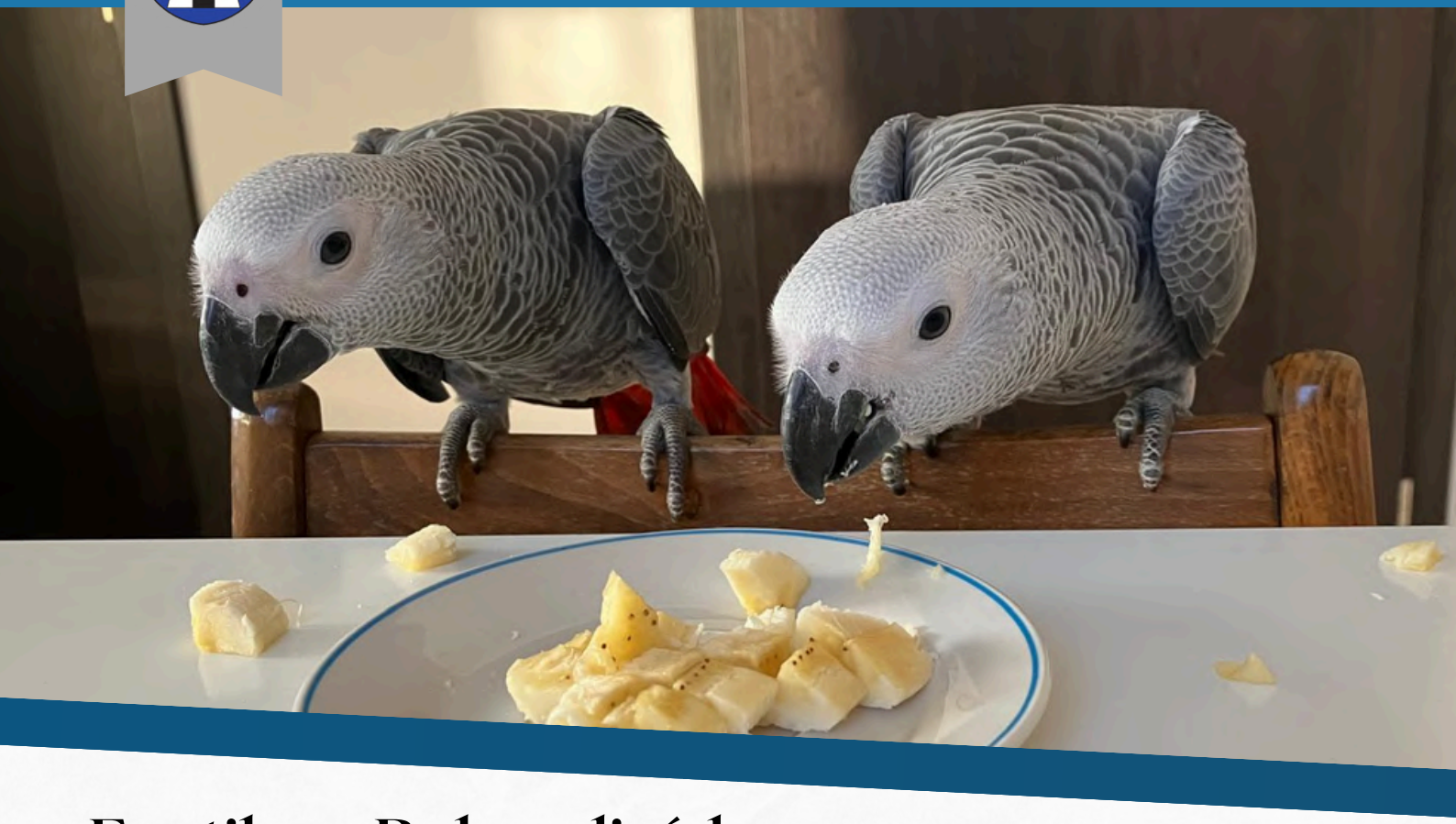
Je tradicí, že začátkem léta se v Boleradicích koná další ročník MetleCupu. Letos už 9. ročník tohoto amatérského fotbalového turnaje. Každoročně se k nám sjíždějí týmy nejen z okolních dědin, ale i z různých koutů celé republiky.

Turnaj se uskuteční 11. července 2026.

Během dne se můžete přijít podívat na turnaj v malé kopané, fandit hráčům a užít si přátelskou sportovní atmosféru. Pokud máte chuť, můžete také složit vlastní tým a přijít si zahrát.Připraveno bude také občerstvení. Těšit se můžete na grilované maso, uzenou cigáru, párek v rohlíku a další pochutiny. Chybět nebude ani naražené pivo a další nápoje.Na své si přijdou i děti, pro které bude připraven skákací hrad, bazén a další zábava, takže si akci může užít celá rodina. Po skončení turnaje bude program pokračovat večerní afterparty, kde se o hudbu a dobrou náladu postará DJ.

Přijďte si užít příjemný den, podívat se na fotbal, dát si něco dobrého a pobavit se s přáteli. Budeme se na vás těšit!

Vojtěch Otřísal, za pořadatele

Exotika v Boleradicích

Chovatelství drobného ptactva má v Boleradicích dlouholetou tradici, i když v minulosti šlo spíš o dostupnější druhy, především holuby. Nyní jsou mezi chovateli v oblibě papoušci ze všech koutů světa. Charakteristické zvuky exotických ptáků se ozývají především ze tří zahrad – od Pavla Bučka, Pavla Praxe a Zdeňka Hrabce. Zeptali jsme se na zajímavosti z jejich chovů.

Na otázku **„Jak jste se dostali ke svému koníčku?“** odpovídají shodně – měli jsme doma nějaké ptáčky odmalička – na začátku samozřejmě druhy jednoduché na chov, andulky, korely, rosely. Postupně jsme se propracovali k dalším, exotičtějším, zajímavějším, náročnějším druhům.

Kde mají původ vaši papoušci?
PB: Já chovám hlavně Afriku a Jižní Ameriku. V zimě jim topím ve voliérách, protože jim mrazy nedělají dobře, to jsou takoví zmrzlíci.
PP: Většina mých ptáků pochází z Indie, mám takové odolnější druhy, které topení nepotřebují.
ZH: Austrálie, Asie a Jižní Amerika. Mám hlavně alexandry a kakadu. Ale mám možnost topení, takže můžu namíchat různé kontinenty s podobnými podmínkami.

Papoušci se dováží i od zahraničních chovatelů, máte takového?
PB: Mám tady ptáky z Holandska, tam jsou obrovské, vyhlášené burzy. Na „dožití“ tady mám žaky, kteří pochází z odchytu z Konga, ke mně se dostali přes jiného chovatele, ani nevím, jak jsou vlastně staří a jsou slepí.
PP: Aratingy, ty mám původem z Polska a Německa, dá se to poznat podle kroužků.
ZH: Měl jsem ze Slovenska – podle CITESU (celosvětová registrace vybraných zvířat) jsem dohledal původ jednoho z Holandska.

Kolika let se dožívají druhy, které chováte?
PP: Alexandři se dožívají 15–20 let, Amazonci kolem 25 let.
PB: Velké ary jsou dlouhověké, až 90 let, ty tu budou déle než já.
ZH: Někteří se můžou dožít okolo 50 let, tak doufám, že bychom mohli umřít tak nějak na stejno (smích).

Čím krmíte? Kupujete hotové směsi, nebo připravujete domácí stravu?
PB: Tak to je samozřejmě jedna z vyšších položek v nákladech – zkrmil jsem teď skoro tunu jablek, 350 kilo banánů, přikupuji i granule, ořechy, vařím kuřecí krky, nakličuji semínkové směsi… Ročně jsou to desetitisíce jen za krmení. Mám jeden mrazák jen pro ně plný jeřabin, klasů, chilli papriček, kozích rohů.
PP: Skladuji tady zvlášť v kyblících proso, oves, kardi a míchám směsi – dají se koupit, ale pak papoušci některé součásti nežerou a vyhodil bych to. Zrní namáčím, dávám ho vyklíčit, chystám čerstvá jablka, ale i jiné. Můžou různé ovoce, zeleninu ze zahrádky – jen ne avokádo, to je pro ně jedovaté. Do voliér dáváme čerstvé větvičky, třeba z vrby.
ZH: Částečně kupuji hotové, ale něco

si míchám sám. Krmím denně ovocem, zeleninou. Jeden mrazák mám jen pro ptáky, něco máme sušené, něco nakupujeme čerstvé v obchodě. Dáváme bobule – angrešt, rybíz, taky mrkev, červenou řepu, jablka, mléčnou kukuřici, piškoty a vše co je sezónně na zahradě. Milují i třešně, takže když jsou, tak taky zamrazíme, alespoň dvě dávky. Někteří si dají třeba masné červy. Větve neberu jen ze zahrady z ovocných stromů, které stříkám přípravky. Jinak jim dávám vše, co najdu v přírodě, i když někteří chovatelé radí se vyhýbat černému bezu – já s ním nemám problém.

Ara zelenokřídlý.

Daří se vám odchovy mláďat?

PB: Velkým ptákům trvá dlouho než dospějí, čeká se i 10 let než nasednou na vajíčka. Čím větší ptáci, tím je náročnější složit správný pár, musí si sednout. Já mám v každé voliéře kamery a sleduji, jak se k sobě chovají. Když mají synchronizované pohyby – protáhne se jeden, udělá to i druhý, je to dobré znamení, že si budou rozumět. U větších papoušků děláme i dokrmy, papoušci jsou v inkubátoru a každé tři hodiny dostávají rozmixovanou směs – to je skoro jako s malým miminem. Teď zrovna se takhle staráme o žaky. Mám i další vychytávky k chovu, třeba vypůjčený přístroj, který rozpoznává srdeční činnost ve vajíčku. A taky líheň simulující přirozené podmínky, otáčí vajíčka, hlídá vlhkost a teplotu.

PP: Teď jich tady mám o hodně na prodej, ale s tím nějak nepospíchám, rád si je nechám déle, mám z nich radost. Chovám jen druhy, které umí vyvést mladé sami, na dokrmování nemám čas. Zaměřil jsem se na alexandry, existuje spousta barevných mutací – ti se v přírodě vůbec nevyskytují. Mám především jednobarevné – bílé a žluté, těch je u mě nejvíc a celkem se jim daří. Při prodeji potom rozeznávám nepříbuzné jedince podle barvy kroužků, každému odchovu kupuji jiné kroužky. U některých druhů se nedá poznat pohlaví mladých jedinců, takže abychom při prodeji rozeznali samečka od samičky, necháváme si dělat analýzu podle DNA.

ZH: Je to koníček, kterým se rozhodně nedá vydělávat. Občas se podaří prodat mládě, to pak částečně pokryje náklady na krmení, nebo se investuje zpět do chovu, ale na nějaké zbohatnutí to není. Je ale potřeba se tomu opravdu věnovat, pozorovat a kvalitně krmit, jinak výsledky nejsou. Mě k pozorování chování papoušků pomáhají záběry z kamer, jak voliér tak i budek. Znám se s prodejcem

Amazónek černotemenný.

krmiva, má jednoho odběratele, který si ho měsíčně kupuje devět tun. To už jsou chovy v úplně jiných rozměrech, ale nikdo ze známých se tím neživí.

Jaké jsou vaše největší chovatelské úspěchy?

ZH: Každé jaro je takový malý úspěch, když se pár zahnízdí a snese vejce, sedí na nich a stará se. To je radost pozorovat. Dělám si vlastní statistiky, zapisuji si snůšky, čísla kroužků mladých, jak úspěšné v odchovu jsou jednotlivé páry. Jednou se mi na inzerát ozval pán, a řekl, že si koupí tři páry alexandrů černohlavých na vývoz. Přijel si pro ně redaktor časopisu Exota, fotil si papoušky a chválil mi chov, to byla pro mě velká pocta. Dozvěděl jsem

se, že ptáci poputují do Loro parku na Tenerife, kde mají jednu z největších sbírek papoušků na světě – na cedulce u voliéry jsou tam uvedená moje česká čísla kroužků.

Aratinga červenolící.

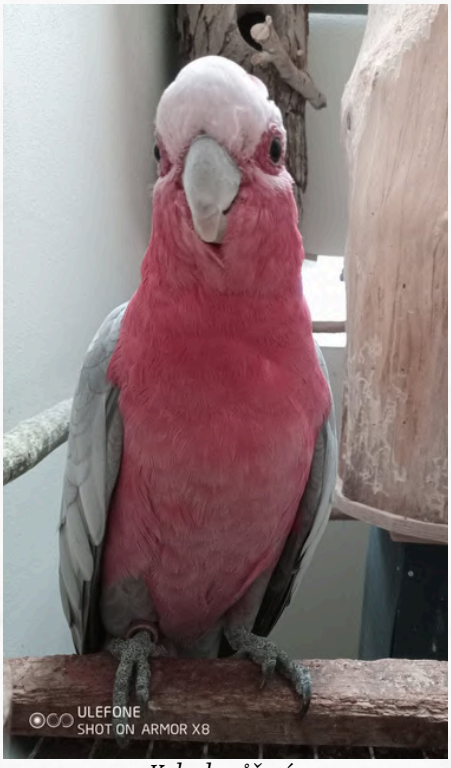
Jak je to s veterinární péčí?
PB: Není moc specialistů na papoušky, takže se hodně radíme chovatelé mezi sebou. Někteří veterináři mi občas řeknou, že my máme o zdraví ptáků větší povědomí než oni. V Brně je paní doktorka Grymová, ta jezdí i na Tenerife, to je kapacita – ale taky si za návštěvu nechá zaplatit.
ZH: Když přivezu nový kus, dávám je do karantény, trus posílám na rozbor kvůli parazitům, bakteriím – to stojí kolem 250 korun, jsou na to speciální odběrové sady. Sleduji jeho chování – když už se papoušek chová divně, tak to bývá už v horším stádiu, lehké potíže se na nich moc nepoznají. A jsou chovatelé, kteří prevenci neřeší, takže pak může být problém třeba se zažíváním.

Dostávají se vám do chovů nějací škůdci, kuny, potkani, dravci?
PB: Jednou jsem měl mladé ve venkovní voliéře a přes pletivo je napadla kuna – chytla mládě za pařátek a utrhla mu celou nohu. Jinak jsou běžně schopné okousat jim prsty přes pletivo, naštěstí se to, ale téměř nestává.
PP: Občas na voliéry zaútočí nějaký krahujec nebo jiný dravý pták, tak to všichni začnou bláznit a schovají dovnitř.
ZH: Od toho tady mám kočky, aby vyháněly myši nebo kuny. Ale dříve se mi stalo, že jsem o pár kusů přišel kvůli nějakému dravci.

Kolik ptáků už vám uletělo?
PB: Jeden, ale chytil jsem ho! Vážně. Byl to samec a v budce mu seděla na vajíčkách samice. Vyletěl z voliéry a byl pryč. Pak tady poletoval, samice na něj pokřikovala – takže se chtěl asi vrátit, přistál tady na břečťanu, ale nějak se do něj zamotal, tak jsem tam rychle doběhnul a chytil ho. Sice se mi zakousl do prstu, ale už jsem ho nepustil! Jindy se nám povedlo chytit papouška i jinému chovateli, vletěl oknem do domu kde jsme ho odlovili a odevzdali majiteli. A známému se vrátili zpátky papoušci potom, co uletěli a 3 měsíce létali po okolí, živili se v jablečných sadech.
PP: Odsud z těchto voliér mi ještě neutekli. Když jsem ještě bydlel u našich, tak se to občas stalo, ale znovu chytit uprchlíka se povede málokdy. To ho spíš uloví nějaký dravec nebo kočka.
ZH: Celkem už asi tři korely, alexandr a amazonek, toho je velká škoda, ten byl krásný.

Žako šedý – mláďata.

Kakadu růžový.

Jezdíte prodávat nebo nakupovat ptáky na burzy?
PB: Prodávám spíš přes inzeráty, když si chci koupit nový kus do chovu, tak si jedu za osvědčeným chovatelem.
PP: Jezdím třeba jednou, dvakrát do roka, jinak se mi nechce brzy ráno vstávat, bývá to v neděli… A už to znám, jak to tam vypadá, bývá to většinou podobné, takže když něco nutně nepotřebuji, tak se tam nehrnu.
ZH: Prodávám i nakupuji přes internetové inzeráty, něco taky od známých chovatelů z celé České republiky, tady v Boleradicích i třeba Šitbořicích. Na burzy jezdím občas potkat se s ostatními u klobásku.

Mají papoušci nějaké zvláštní povahové vlastnosti?
PB: Žakové jsou citliví na změny prostředí – jakmile jim třeba spadne bidýlko, tak jsou schopní jen sedět, dívat se a nežrat. A všichni mají velkou hrůzu z rogala, považují ho za nějakého velkého dravce, začnou řádit, létat po klecích sem a tam, až mám strach, aby si neublížili.

ZH: Samozřejmě poznají, jestli krmíme my, nebo jsme na dovolené a krmí někdo jiný, jsou pak víc obezřetní. Během toku se zvyšuje agresivita, pak je potřeba dávat pozor i na prsty při krmení. Někteří papoušci jsou vynalézaví ničitelé, dokážou rozštípat pletivo, budky. Zajímavé je pozorovat je při koupání – přes léto jim pouštíme závlahu, a to milují. Natřásají se pod vodou, někteří jsou tak mokří, že ani nemůžou létat. Je vidět, že jsou z toho opravdu nadšení. Taky jsme odpozorovali, že čím větší pták, tím je čistotnější, udržuje si pak i budku a okolí. Ti malí, korely, andulky, to jsou taková trochu prasátka.

Alexandr černohlavý.

Máte plány do budoucna, nějaký vysněný druh, který byste chtěli chovat?

PB: Dají se sehnat do chovu jedinci zajímavých exotických druhů, třeba tukani, zoborožci. Mně se hodně líbí Ara hyacintový, ale to už je jiná cenová kategorie. A taky je na ně pořadník, když si ho někdo objedná u chovatele, tak musí počkat, až na něj přijde řada. I třeba kakadu jsou zajímaví, ale ti jsou složití na chov – agresivní samci, co jsou schopní zabít samice…

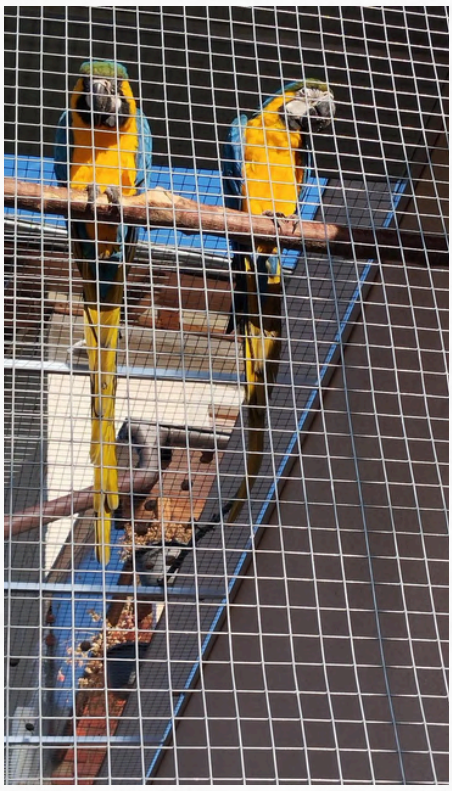
PP: Máme teď vyhlídnuté Guaruby, to je Aratinga taková krásná, žlutá. Na větší druhy nemám místo, to by byly potřeba velké voliéry.

ZH: Držím se druhů, které mám, velikostně bych chtěl zůstat v této kategorii. Možná bych zkusil jinou barevnou mutaci, zatím mám všechny v přírodních barvách. Krásný pták je kakadu havraní, ale to je takový velký sen, který je prozatím hodně vzdálený.

A jaké jsou rady začínajícím chovatelům?

Začít s méně náročnými druhy. Ať se nejdřív přijdou zeptat – navštívit nějakého chovatele, okoukat, co a jak funguje, co je a není potřeba. Je dobré se i při nákupu zajet podívat, odkud pták pochází, v jakých podmínkách žije – věnovat tomu čas se rozhodně později vyplatí, nepřinesete si domů ptáky s různými zdravotními problémy.

Ve větším je to pak poměrně časově náročný koníček, krmí se dvakrát denně, je potřeba zajistit, aby jim někdo nasypal, když člověk odjíždí pryč. To často zajišťují rodinní příslušníci, tak je dobré se (i je) na to

Ara ararauna.

předem připravit. Musí se také přemýšlet, kdy jet na dovolenou – nedá se odjet, když je potřeba kroužkovat mladé, protože o pár dní později už by jim kroužek nešel navléknout.

Díky za zajímavé informace a přeji mnoho dalších chovatelských úspěchů.

Martina Novotňáková
Foto: Chovatelé

Zimní měsíce ve školce

Začátek nového roku se v naší mateřské škole nesl stále ve vánoční atmosféře. První lednový den děti ze třídy Berušek a Včeliček netrpělivě rozbalovaly nadílku od Ježíška, která na ně čekala pod krásně ozdobeným stromkem. Nové hračky jim vykouzlily široké úsměvy na tvářích a hned se pustily do společného objevování a hraní. S dětmi jsme navštívili místní kostel, kde nás pan farář provedl kolem dřevěného betlému a vyprávěl krátký příběh o narození Ježíška. Návštěva děti zaujala, a příjemně doplnila doznívající vánoční atmosféru. Ve třídách jsme následně pokračovali tématem Tří králů – povídali jsme si o tom, kdo byli, odkud přišli a jaké dary přinesli. Toto téma jsme rozvíjeli i během výtvarných činností a tvoření.

V průběhu ledna jsme se zaměřili také na poznávání zvířat v zimním období. Děti se dozvěděly, která zvířata přes zimu spí, která jsou aktivní a jak se v přírodě udržují při životě. Při procházce do lesa jsme měli možnost pozorovat skutečné stopy ve sněhu – našli jsme stopy srnky, zajíce i pejska. Další otisky jsme pak porovnávali ve třídě na fotografiích. Nechyběly ani nové písničky a básničky o zimních zvířátkách.

Konec ledna přinesl dětem z Berušek dobrodružnou cestu až „za polární kruh“. Povídali jsme si o životě v chladných oblastech, stavěli sněhuláky a vyzkoušeli si stavbu iglú – sice z kostek cukru, ale nadšení z hotového díla bylo obrovské. Leden byl zkrátka plný objevování, radosti i společných zážitků.

Únorová sněhová nadílka přinesla dětem mnoho radosti. Věnovali jsme se zimnímu pozorování ptáčků – poznávali jsme druhy, které můžeme v zimě vídat na krmítku, učili se, čím je můžeme přikrmovat, a hráli pohybové i sluchové hry s ptačí tematikou. Děti ptáčky kreslily, vystřihovaly i sledovaly při pobytu venku.

Velký prostor v únoru dostala také olympiáda. Společně s Beruškami jsme zahájili vlastní „Olympijské hry trochu jinak“ pod vlajkou s olympijskými kruhy. Každá třída si nesla i svou vlastní vlajku. U Včeliček jsme si vyprávěli o olympijských sportech i symbolice, naučili jsme se Olympijský slib a poté se s chutí pustili do sportování. Děti si vyzkoušely tradiční disciplíny v netradičních podobách, učily se překonávat samy sebe a radovat se z vlastního úsilí.

Během jarních prázdnin se třídy spojily a děti si společně zahrály míčové hry, vyzkoušely padák, zdolaly překážkovou dráhu a užily si mnoho radosti z volné hry i kamarádských chvil.

Po návratu z prázdnin se Včeličky věnovaly tématu lidského těla. Děti zkoumaly, z jakých částí se naše tělo skládá, kde se nachází mozek, srdce či plíce a proč jsou tyto orgány pro život nezbytné. Zkoušely si nahmatat vlastní srdeční tep a pozorovaly, jak se mění při pohybu.

Ve třídě Berušek byl únor opravdu pestrý. Bylo dokončeno téma zimního oblečení, při kterém se děti nejen bavily, ale i naučily, jak se v zimě správně oblékat. Nechybělo ani zpívání za doprovodu kytary a Orffových nástrojů či spousta tanečních aktivit v duchu olympijské atmosféry.

Konec měsíce se nesl v tradičním duchu Masopustu. V pátek 27. února si Berušky užily veselý karneval plný hudby, tance, her a krásných kostýmů. Celý den se nesl v radostné, slavnostní náladě a děti si ho naplno užily.

Těšíme se na jaro

Masopustní veselí nás bude provázet i začátkem března. Poté se společně začneme ladit na příchod jara, pozorovat první změny v přírodě a těšit se na první teplé sluneční paprsky. Zimní měsíce byly ve školce naplněny spoustou radostných chvil, poznávání, tvoření i přátelských setkání – a my se už nemůžeme dočkat, co přinese období jarní.

Kolektiv MŠ

Co se dělo v naší základní škole

První příjemnou povinností po dlouhých vánočních prázdninách byla novoroční návštěva kostela. Děti z naší základní školy navštívily boleradický kostel, kde jsme se společně rozloučili s vánočními svátky.

V rámci tradiční slohové soutěže jsme vyhlásili vítěze z cyklu **„Boleradický džbánek“**. Soutěže se zúčastnili téměř všichni žáci 2.–5. ročníku v hodinách slohové výchovy. Tématem letošního ročníku byla pohádka nebo příběh. Děti se do psaní plně ponořily a výsledkem byly krásné a nápadité práce. První místo za nejlepší práce získali: Anežka Havránková, Karolína Nevídalová, Barbora Havránková a Nella Sasínková.

V první třídě byla také vyhlášena **Královna a Král matematiky.** Potlesk i odměny samozřejmě nechyběly. Z děvčat počítala nejlépe **Zuzana Šibíčková** a mezi chlapci byl nejúspěšnější **Marek Třeštík**.

Naši páťáci se zúčastnili vědomostní soutěže **Kloboucká pětka** na gymnáziu v Kloboukách u Brna, kde si poměřili své znalosti, dovednosti i schopnost týmové spolupráce. Soutěž byla rozdělena do osmi tematických oblastí: Riskuj, slepá mapa, sportovní aktivita, malování pohádek, odkrývání osobností, hádání pohádek, poznávání písniček a závěrečný okruh s názvem **Na lovu**. Celkem se do soutěže zapojilo 11 škol. Naši žáci si vedli výborně a ve sportovní aktivitě dosáhli nejlepšího výsledku.

K velmi vydařeným akcím se přidává i soutěž **Školáci mají talent.** Žáci zde mohli ukázat své schopnosti v kategoriích **malování, sportovec, kouzlení, tanec, zpěv a hra na hudební nástroj**. Soutěž ukázala, kolik šikovných a talentovaných žáků na naší škole máme. Děti měly možnost navzájem se inspirovat a učit se od sebe. Velkou pochvalu si zaslouží všichni soutěžící, protože vystoupit před publikem chce hodně odvahy.

Naše škola se také zapojila do projektu **Ovoce a zelenina do škol**, jehož cílem je vést děti ke zdravému stravování a rozvíjet jejich pozitivní vztah k ovoci a zelenině. V hodinách pracovních činností si žáci vyzkoušeli přípravu jednoduchých a zdravých pokrmů.

Koncem ledna proběhl v naší škole zápis do první třídy. K zápisu přišlo celkem třináct dětí v doprovodu svých rodičů. Pro děti byly připraveny různé hravé úkoly, při kterých mohly ukázat, co všechno už dovedou. Budoucí školáci kreslili postavu maminky nebo tatínka, počítali do deseti, popisovali obrázky, hledali rozdíly mezi nimi a poznávali barvy i geometrické tvary. Pro děti i rodiče bylo připraveno malé občerstvení a na závěr si děti odnesly pamětní list a drobný dárek. Všechny děti překonaly počáteční nejistotu z neznámého prostředí a pracovaly s chutí a snahou. Panovala velmi příjemná, přátelská a radostná atmosféra. Všechny děti splnily předpoklady pro zápis do první třídy

a my se na ně už teď těšíme v příštím školním roce.

Máme za sebou první polovinu školního roku 2025/2026. Výpis z vysvědčení za první pololetí dostali žáci na konci měsíce ledna. Za své snažení si jistě zaslouží velkou pochvalu. Při rozdávání vysvědčení zářily na tvářích žáků úsměvy, protože jedniček bylo opravdu mnoho. Po krátkých prázdninách jsme se opět pustili do další práce.

Únor patřil **masopustu**. Během dopoledne proběhl v tělocvičně společný rej masek. Děti tančily, soutěžily a předváděly své kostýmy. Atmosféra byla plná smíchu, hudby a radosti, která se nesla celou školou. Všichni si užili chvíle bez učení a společnou oslavu masopustu, která patří mezi oblíbené školní akce.

V tomto období začali druháci a třeťáci jezdit na plavecký výcvik do Hustopečí. Malí plavci se snaží, nikdo se vody nebojí, a tak věříme, že na konci kurzu všichni získají své „mokré vysvědčení“.

Zahájen byl také lyžařský kurz v Němčičkách. I přes teplotní oblevu se počasí vydařilo a podmínky na svahu nám umožnily bez problémů sjíždět svah plný sněhu. Děti byly rozděleny do družstev podle svých lyžařských zkušeností. Zkušenější lyžaři si zopakovali techniku a vyzkoušeli si první jízdy, začátečníci se pod vedením instruktorů seznamovali se základními postoji, brzděním i bezpečným pohybem na svahu. Kurz dětem přinesl pět nezapomenutelných dnů plných pohybu, radosti a nových dovedností. Přestože předpověď počasí zpočátku slibovala déšť, nakonec nás provázelo slunce a modrá obloha a my jsme si tak mohli naplno užívat zimní atmosféru téměř jako na horách.

Nezahálí ani naše školní družina. Pravidelně pořádáme soutěže ve stolních hrách, jako jsou například pexeso, kvarteto, domino, piškvorky či lodě, a také různé sportovní turnaje. Pestrá je nabídka společenských her, stavebnic i dalších hraček. Děti mají dostatek prostoru pro individuální hry, rozvoj vlastní fantazie a tvořivosti. Důležitou součástí zdravého vývoje je také pobyt venku. Pokud to počasí dovolí, vydáváme se na vycházky ke kapličce, hrajeme hry na plácku a využíváme prostor dětského hřiště. Za nepříznivého počasí sportujeme a soutěžíme v tělocvičně – například při turnaji ve vybíjené, soutěži o krále a královnu střelců, pozemním fotbale, florbalu nebo na opičí dráze. Velmi oblíbené jsou i tvořivé činnosti: navlékání korálků, tvoření z nanukových dřívek, dřevěných kolíčků a ohebných drátků, malování kamínků, ubrousková technika, frotáž, zažehlovací korálky, meditační omalovánky či papírové skládačky. Děti tvoří také z vlny, plastelíny, samotvrdnoucí hmoty nebo z přírodnin.

Ve školní knihovně máme k dispozici mnoho dětské literatury, naučných knih i encyklopedií. Luštíme tajenky a doplňovačky, pouštíme si pohádkové a hudební kvízy a formou didaktických her či výukových programů na počítači si procvičujeme učivo.

V rámci školní družiny probíhají také zájmové aktivity: **Zpívánky, Pohybové hrátky, Šikulky a Sportovní hry**.

Co nás čeká v nejbližší době? V březnu k nám do školy přijede mobilní planetárium Planetárko se svým programem o hvězdách a vesmíru. Zažijeme také pohádkový Večer s Andersenem ve škole.

Velikonoční prázdniny připadnou v letošním roce na čtvrtek 2. dubna 2026. Do školy se znovu sejdeme v úterý 7. dubna.

Vážení občané, přátelé školy, jménem všech pracovníků školy vám přeji krásné prožití velikonočních svátků, hodně klidu, pohody a jarního sluníčka. Dětem přeji krásné jaro a bohatou pomlázku.

Miroslava Fišerová,
ředitelka školy

Včelařský kroužek Svazenka

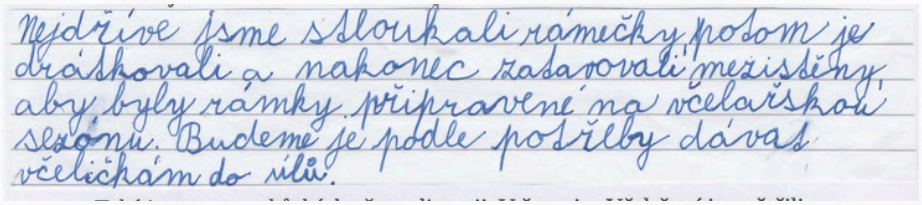
Včelky v zimě odpočívaly a zahřívaly se v „chomáči“. Včelaříci ale ne, pilně se připravovali na včelařskou sezonu. Štěpánka Hrabcová, žákyně 4. třídy Vás informuje: ▶

Také jsme se na schůzkách věnovali teorii. V časopisu Včelařství jsme řešili kvízy, tajenky a křížovky.

Nyní na jaře chodíme podle počasí do přírody a na včelnici. Pozorujeme život včel a prohlížíme a kontrolujeme úly.

PŘÍRODA KOLEM NÁS JE KRÁSNÁ!

Pavel Kabela, vedoucí kroužku

SDH Boleradice

Letošní leden přinesl několik po sobě jdoucích opravdu mrazivých dní, a tak jsme si jeden večer bez většího plánování řekli, že by byla škoda takové počasí nevyužít. Pustili jsme se proto do vytvoření ledové plochy „pod májou“ v obecním parku. Během několika večerů se podařilo připravit malé kluziště, které začalo sloužit hlavně těm nejmladším a mělo větší úspěch, než jsme čekali. Zatímco si děti užívaly ledovou plochu v centru obce, rodiče si jejich chvíle na bruslích mohli zpříjemnit návštěvou hospody hned vedle, třeba něčím na zahřátí. Vyzkoušeli jsme i několik večerních bruslení pod osvětlením, které měly své kouzlo a jsme rádi, že se podařilo v zimních dnech udělat lidem radost. Už teď můžeme slíbit, že pokud nám bude počasí příští rok opět přát, pustíme se do přípravy kluziště znovu. Tentokrát už budeme vědět, co a jak, a věříme, že se nám jej podaří připravit ještě o něco lépe – i s několika novinkami, které zatím nebudeme prozrazovat.

SDH Boleradice

Zahrádkáři informují

V neděli 15. února 2026 jsme měli Výroční členskou schůzi, kde jsme si mimo jiné naplánovali a schválili následující činnosti:

PLÁN ČINNOSTI NA ROK 2026

1. JARNÍ ZÁJEZD – FLORIA KROMĚŘÍŽ, 8. květen
2. KVĚTINOVÁ VÝZDOBA MOSTU, květen–říjen
3. DEN ZAHRÁDKÁŘŮ – vycházka do přírody, 9. červen
4. MINIVÝSTAVA NA VINAŘSKÉM DNU, 5. září
5. PODZIMNÍ ZÁJEZD – BOSKOVICE, září ZAHRADNICTVÍ LEBIŠ
6. ADVENTNÍ SETKÁNÍ ČLENŮ, prosinec
7. získání správce zpracovny
8. získání nových členů

Rádi bychom přivítali nové členy, chceš přijít mezi nás? Přihlas se, rádi Tě přijmeme.

Zpracovna ovoce čeká na nového správce, neměl bys zájem o tuto činnost – sušit a moštovat? Ozvi se!

Mgr. Pavel Kabela

Mrštíkovo divadelní jaro

Mrštíkovo divadelní jaro je regionální přehlídka venkovských divadelních souborů s postupem na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim. Pořadatelem přehlídky je Divadelní spolek bratří Mrštíků za podpory Jihomoravského kraje a městyse Boleradice. Záštitu nad akcí převzal hejtman Jihomoravského kraje, Jan Grolich. Partnerskými obcemi se pro letošní ročník staly Hustopeče, Těšany, Moutnice, Nesvačilka a Velké Pavlovice.

V měsíci dubnu čeká divadelní spolek největší akce sezóny, a to 7. ročník této přehlídky. **Od středy 15. dubna do neděle 19. dubna** bude zápolit šest divadelních souborů o postup na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim: Divadelní soubor Moruša Morkůvky, Ochotnický spolek Pozpátku z Říčan u Brna, Tylovo divadlo Újezd u Brna, Divadelní soubor AMADIS Popůvky, Divadlo Stodola Blažovice, Spojené farnosti Zbraslav u Brna. Jako host přehlídky vystoupí taneční divadlo Mimi Fortunae z Brna.V programu najdeme komedie, černou komedii, autorská představení, muzikál, pohádku a taneční vystoupení. Přehlídku doplní doprovodný program, kterým bude výstava **Amatéři sobě** na počest zápisu hraní amatérského divadla v České republice na Reprezentativní seznam nehmotného kulturního dědictví lidstva UNESCO.

MRŠTÍKOVO DIVADELNÍ JARO

Vstupenky na přehlídku jsou v předprodeji v pokladně divadla nebo v rezervačním systému.

Vážení a milí občané Boleradic, příznivci a milovníci ochotnického divadla, srdečně vás zveme k návštěvě přehlídkových představení. Přijďte svou přítomností a potleskem podpořit soutěžící soubory. Těšíme se na vás.

Iva Kahounová, za DSBM

Repertoár DS bratří Mrštíků

Jan Otčenášek: Romeo, Julie a tma

Od premiéry v červnu loňského roku do konce března tohoto roku jsme drama Romeo, Julie a tma v režii Juraje Hádera hráli celkem 21krát (v Boleradicích 10krát, hostování v Hustopečích, Sokolnicích, Telnici, Václavově, Ořechově, Uherčicích, Němčicích nad Hanou, Morkovicích, Dačicích, Pozořicích a v Třešti).

Účast na přehlídkách:

O Václava z Václavova – soutěžní divadelní přehlídka amatérských souborů o sošku patrona obce sv. Václava. Náš soubor získal ceny za režii, herecký výkon, a především hlavní cenu a návrh k účasti na národní přehlídku Fimfárum Český Krumlov.

Dačické kejklování – krajská postupová přehlídka činoherního a hudebního divadla. Vedle cen za herectví, režii, scénu a kostýmy, získal soubor nominaci do programu Divadelního Pikniku Most 2026 (celostátní přehlídka činoherního a hudebního divadla).

Třešťské divadelní jaro – jedna z nejstarších divadelních přehlídek ochotnického divadla u nás. Jedná se o krajskou soutěžní přehlídku amatérských divadelních souborů. V době uzávěrky tohoto čísla Polehradu ještě neznáme výsledky.

Soubor Romea, Julie a tmy má pěkně našlápnuto a v další sezóně se chystá nadále hrát na domácím jevišti, hostovat v rámci ČR, přijmout pozvání k hostování do sousedních zemí a účastnit se dalších divadelních přehlídek.

Karel Čapek: Loupežník

Náš divadelní spolek je znám svou láskou k české i světové klasice. Tentokrát se pod režijním vedením Ivy Kahounové pustil dvacetičlenný herecký soubor – od dětí z dramatického kroužku až po zkušené matadory (věkové rozpětí 10–85 let) – do nastudování poetické komedie „Loupežník“ od Karla Čapka.

Tato hra je křehkou vzpomínkou na první zamilování, divoké mládí a sny, které tvrdě narazí na realitu spořádaného života.

Na letním bytě rozčeří poklid měšťanské rodiny mladý Loupežník – symbol nespoutané touhy. Za jedné magické letní noci se všední každodennost mění ve výbuch emocí, skrývaných očekávání i zklamání. Profesor musí dobýt zpět nejen svou vilu, ve které se opevnil Loupežník s jeho dcerou Mimi, ale i smysl své vlastní existence.

Premiéru chystáme na sobotu 28. března a další reprízy budou následovat. Srdečně zveme do divadla všechny boleradické občany.

Iva Kahounová, za DSBM

Divadlo Boleradice – pobočný spolek

Divadelní spolek bratří Mrštíků (DSBM) se rozhodl k důležitému kroku – založení pobočného spolku s názvem **„Divadlo Boleradice, pobočný spolek“**. Hlavním motivem není oddělení umění od provozu jako takového, ale jasné vymezení mezi činností samotného divadelního spolku a všemi ostatními aktivitami, které se v divadle odehrávají.

Nový pobočný spolek se bude soustředit na zajišťování provozu, správu, údržbu a technické zázemí budovy. Tato péče je časově velmi náročná a vyžaduje kvalitní vedení.

Pobočný spolek tak bude vytvářet materiální a provozní podmínky nejen pro mateřský spolek DSBM, ale i pro další kulturní subjekty, které prostory divadla využívají.

Mezi mateřským a pobočným spolkem je uzavřena smlouva o spolupráci. Členové DSBM si od této změny slibují, že získají více času na vlastní ochotnickou činnost, zatímco o „střechu nad hlavou“ a širší společenský rozvoj divadla bude profesionálně postaráno. Důležitou posilou týmu se od 1. března stala **Ing. Arch. Eva Macholánová**, která uspěla ve výběrovém řízení na pozici produkční. Jejím hlavním úkolem bude zajišťovat program divadla a bdít nad jeho kvalitou.

Boleradické divadlo má obrovský potenciál a přáním všech zúčastněných je, aby se jeho dobré jméno a vysoká úroveň dlouhodobě udržely. Nová organizační struktura je klíčem k tomu, aby se divadlo dále rozvíjelo jako moderní kulturní centrum regionu.

Iva Kahounová, za DSBM

Nové vedení spolku

Dne 8. března se sešla valná hromada divadelního spolku a zvolila nové vedení na následující dva roky. Post předsedkyně spolku převzala **Eliška Svobodová**, na pozici jednatelky přešla Iva Kahounová, hospodářkou se stala Jana Nečasová. Ve správní radě spolku budou dále pracovat jako členové Šárka Soukopová a Pavel Svoboda. Divadelní spolek má ke dni konání valné hromady 61 členů řádných, 7 čestných a aktuálně s námi aktivně spolupracuje 14 nečlenů (herci, technici). Celkově je to pěkný počet lidí, které zajímá amatérské divadlo. Zhruba polovina z nich bydlí v Boleradicích, druhá polovina dojíždí z nejrůznějších obcí, např. Brno, Šlapanice, Těšany, Moutnice, Hustopeče, Klobouky, Morkůvky, Mutěnice, Starovice, Němčičky, Židlochovice… Takový počet zájemců dává naději, že ochotnické divadlo v Boleradicích hned tak nezanikne.

Iva Kahounová, za DSBM

Romeo, Julie a tma vrcholem letošního Dačického Kejklování

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice se v sobotu 7. března představil na přehlídce amatérského divadla Dačické kejklování s inscenací Romeo, Julie a tma. Silný a citlivě zpracovaný příběh podle novely Jana Otčenáška se setkal s velmi dobrým ohlasem diváků i lektorského týmu a boleradickému souboru přinesl výrazné ocenění.

Inscenace měla premiéru 24. a 25. května 2025 v Divadle Boleradice a uzavřela tehdy divadelní sezónu souboru. Režie se ujal režisér Juraj Háder. Zvolil komorní inscenační pojetí, které staví především na hereckých výkonech a atmosféře. Minimalistická scéna a citlivá práce se světlem vytvářejí tísnivý prostor skrýše, kde se odehrává většina příběhu. Divák tak může vnímat nejen dramatické situace, ale i drobné emoce a napětí mezi postavami.

Příběh o lásce v temné době

Děj dramatu se odehrává během heydrichiády. Student Pavel ukryje židovskou dívku Ester, která se rozhodla nenastoupit do transportu. V uzavřeném prostoru komory vzniká mezi oběma mladými lidmi křehký vztah plný naděje, ale také strachu z odhalení. Situaci komplikuje atmosféra okupovaného města, udavači i stále větší tlak nacistických represí. Právě kontrast mezi mladickou láskou a brutalitou doby dává příběhu mimořádnou sílu. Téma lidské odvahy, solidarity a morálního rozhodování zůstává aktuální i dnes.

Herci dokázali vytvořit velmi autentické postavy a citlivě vystihnout psychologii jednotlivých charakterů. Publikum oceňovalo zejména civilní herectví a silné emocionální momenty, které vyvolávaly v hledišti hluboké ticho i spontánní potlesk na závěr představení.

Dlouhý potlesk i silné emoce…

Charakteristiku celé atmosféry představení v Dačicích snad nejlépe vyjadřují slova ze závěrečného hodnocení přehlídky od člena lektorského týmu Ladislava Vrchovského: „Inscenace boleradických ochotníků nese znaky naprosto profesionální režie, scénografie včetně kostýmní složky a celkového výtvarného pojetí. Navazuje na nejlepší počiny DS bratří Mrštíků z Boleradic. Režisér Juraj Háder v nejlepším smyslu slova „vyšívá“ atmosféru vznikající lásky způsobem režijního vedení dvojice hlavních představitelů Ester a Pavla. Filip Fajt ještě nemá patnáct let, a představitelka Ester Veronika Holacká také působí vzhledem tak, že připomíná z dnešního pohledu dětský věk hrdinů Shakespearovy tragédie. Žijeme v době, která opět potřebuje hrdiny, a Háderova inscenace Romea, Julie a tma jejich příklady nabízí. Představení se stalo naprostým vrcholem letošního Dačického Kejklování.“

Jak zapůsobilo představení i na ostatní svědčí i úryvek z korespondence s Pavlínou a Milanem Schejbalovými: „Inscenace Romeo, Julie a tma patřila bezesporu k vrcholnému divadelnímu zážitku letošní přehlídky Dačické Kejklování. Režisér Otčenáškův text radikálně upravil, přičemž zachoval příběh zasazený do osudových peripetií druhé světové války, aniž by ochudil ústřední téma a apelativní vyznění příběhu. Podařilo se mu vytvořit velmi zdařilou a působivou scénickou báseň, která oslovila nejširší spektrum diváků. K vynikajícímu výsledku přispěla i skvělá scénografie Štěpánky Veselé a rovněž vyrovnané herecké výkony celého kolektivu, ze kterého nás nejvíc zaujali představitelé Pavla (Filip Fajt), Ester (Veronika Holacká) a Čepka (Zdeněk Prokeš).

Na nominaci na celostátní přehlídku Piknik Most 2026 se jednomyslně shodla celá porota, o skvělém divácké přijetí nemluvě. Podle našeho názoru je to jeden z nejzdařilejších divadelních počinů posledních let na prknech amatérského divadla a jsme přesvědčeni, že zaujme i diváky a porotu na zmíněném Pikniku."

Co na účinkování svého souboru říká samotný režisér? „Letos jsme byli už na dvou přehlídkách: ve Václavově u Zábřehu a v jihočeských Dačicích. Na obou získal Romeo, Julie a tma vždy vynikající ocenění jak diváků tak od poroty. Potlesk ve stoje na divadelní scéně, kde jste s naším divadlem poprvé, kde vás neznají, to je něco, co jen tak nezažijete a je to báječný pocit ale současně to zavazuje k tomu s Romeem pokračovat. Nejvíce si cením samozřejmě nominace na přehlídku Piknik v Mostě, kam nás poslali lektoři Dačického kejklování – to považuji za velké ocenění všech, co věnovali nekonečně času tomu, aby inscenace byla taková, jaká je", sdělil Jurka Háder.

Dačice přijaly představení velmi vřele. Po závěrečné scéně následoval dlouhý potlesk a mnozí diváci se shodovali, že inscenace dokáže silně zasáhnout i dnešní publikum. Krátký rozhovor poskytla pravidelná divačka přehlídky paní Lenka. „Mám divadlo moc ráda a líbily se mi představení všech účastníků ale nejvíce Romeo Julie a tma od boleradických ochotníků. Na semináři po představení, na které ráda chodím, se dost probírala ta závěrečné milostná scéna. Pro mě byla úžasná, decentní, intimní, oba aktéři tušili, že to byla jejich poslední noc… Doslova mi vháněli slzy dojetí do očí. Strašně se mi líbilo celkové pojetí inscenace. Mám radost, že jsem mohla vidět opravdu skvělé představení a byl to pro mě neskutečný zážitek. Je to drama, které člověka nutí přemýšlet. O odvaze, o lidskosti i o tom, jak křehká může být naděje."

Úspěch na přehlídce Dačické kejklování

Lektorský tým přehlídky ve složení divadelní režisér a pedagog Milan Schejbal, dramaturgyně Divadla A. Dvořáka Příbram Pavlína Schejbalová, divadelní publicista a kritik Ladislav Vrchovský a dramaturg Divadla J.K. Tyla v Plzni Zdeněk Janál udělil souboru následující ocenění:

- cenu **Divadelnímu spolku bratří Mrštíků Boleradice** za inscenaci Romeo, Julie a tma,
- cenu **Juraji Háderovi** za režii,
- cenu **Filipu Fajtovi** za herectví v roli Pavla,
- cenu **Zdeňku Prokešovi** za herectví v roli Čepka,
- cenu **Štěpánce Veselé** za scénu a kostýmy,
- čestné uznání **Veronice Holacké** za herectví v roli Ester.

Současně byl soubor Divadelního spolku bratří Mrštíků Boleradice za drama Romeo Julie a tma nominován na celostátní přehlídku. Divadelní Piknik 2026 v Mostě, která se koná od 30. června do 7. července.

Poděkování celému souboru

Úspěch inscenace Romeo, Julie a tma je výsledkem práce celého týmu – herců, režiséra, techniků i všech dobrovolníků, kteří se na její přípravě podíleli. Všem patří velké poděkování za úsilí, které tomu věnovali.

Divadelní spolek bratří Mrštíků tak opět potvrdil, že patří mezi výrazné soubory českého amatérského divadla a že boleradické divadlo má co nabídnout divákům nejen doma, ale i na divadelních přehlídkách.

Jiří Janda

Diváci mohou inscenaci Romeo, Julie a tma v Boleradicích vidět v pátek 5. června a další termíny budou vypsány na podzim. S představením bude soubor v této sezóně hostovat v dubnu ve Velké Bystřici, v červnu ve Velkém Meziříčí a konec sezóny završí účast na celostátní přehlídce Piknik 2026 v Mostě.

Jak se točí rozhlasová reportáž

... aneb proč vidět představení „Romeo, Julie a tma"

Dovolte, abych se nejprve představila, i když mnozí z Boleradic mně možná už znají. Jsem Jarka Rozsypalová–Vykoupilová a začít musím tím, že jsem před 31 lety založila divadlo Prkno ve Veverské Bítýšce a že soubor z Boleradic byl vždy přátelským spolkem, se kterým byla radost spolupracovat a vracet se tam. Když jsem v Českém rozhlase Brno dostala za úkol naplňovat reportážemi seriál o spolcích s názvem „Tady to žije!", bylo mi jasné, že tohle ochotnické divadlo nemohu vynechat.

Domluva zněla jasně, přijedu na dopolední představení boleradických divadelníků, kteří hru „Romeo, Julie a tma" hráli hned dvakrát za sebou, a to pro školní diváctvo. Už to samo o sobě není lehký úkol, jste-li do divadla povinně přivezen s partou vrstevníků, nabádá to k neustálému komentování toho, co se děje na jevišti. Bohužel nebo spíš bohudík, divadlo je živé, není to obrazovka mobilu nebo počítače, před kterou se dá komentovat cokoliv a protagonisty videa nebo filmu to neruší. Připočítejme k tomu to, že mnozí z omladiny byli v divadle snad vůbec poprvé v životě a kombinace toho všeho způsobila, že jsem do setmělého sálu vstoupila až těsně po začátku představení (omlouvám se, ale zavinila to páteční ranní brněnská špička) a sál doslova šuměl. Sedla jsem si do výklenku k radiátoru, protože do posledního místa, včetně přístavků bylo plno. Sám šum mě osobně vnitřně rozčiloval, měla jsem tisíc chutí okřiknout dítka školou povinná nebo alespoň důrazně dělat: pššššššt! Ale jak jsem se ponořila do příběhu, který se na jevišti začal rozvíjet, přestala jsem TO slyšet.

Byla jsem vtažena, zasažena. Herecké výkony všech byly zcela profesionální, a přesto v nich byla cítit pokora. K příběhu, ke kolegům a i k divadlu samotnému. Jednoduchá scéna s věšáky, na kterých visela pánská saka, mohla evokovat nejen krejčovskou dílnu, ale i to, co zbylo po těch, které „si vzala" válka, vojáky nebo ty, kteří se hlásili k židovství. Síť, za kterou se odehrával druhý plán představení, se stala mříží, přes kterou je vidět, ale zároveň vás věznì, což bylo pro hlavní hrdinku to zásadní. V roli Julie dokonalé mladé dámy prožívající dohromady dvě silné emoce, první lásku i strach o život, září osmnáctiletá Dominika Kňůrová, která neváhala kvůli obsazení do role židovské dívky pátrat i na místech, kde smutná válečná historie nechala své stopy. V roli Romea je jí hereckou oporou Václav Kvapil v roli maturanta, který musí předčasně dospět. Oba dokáží jít s příběhem přesně a s jistotou, a to je poctivá a promyšlená práce režiséra Juraje Hádera, kterého stejně jako mě, představení opakovaně dojímá. Výběr textu souvisel pro divadelníky s oslavou loňského výročí konce druhé světové války a jeho přesah do dnešních dní se dá srozumitelně číst mezi řádky. Že jinakost se může stát důvodem k likvidaci, že to nejcennější, o co v životě jde, jsou vztahy a že zbabělost i strach mohou změnit charakter nebo spíš ukázat to skutečné „já". Při závěrečné scéně jsem měla husí kůži a v očích slzy. Mladé obecenstvo ztichlo a poté dlouho tleskalo a dokonce spokojeně výskalo.

Příběh s otevřeným koncem je silnou výpovědí o době, která byla krutá a nedej bože mohla by se opakovat. Takže vřele doporučuji, ať už příběh, herecké výkony, scéna, zvuková stránka představení a celkové vyznění i načasování, vše působí kompaktně a přesně. Právem si „Romeo, Julie a tma" z Boleradic zaslouží už získaná ocenění a věřím, že další budou následovat.

A po tom všem, co jsem viděla, jsem usedla na jevišti a natočila reportáž o historii i současnosti divadla v Boleradicích, najdete ji na webu: brno.rozhlas.cz, poslechněte si ji. Já prozradím jen pár střípků, herec Jan Koráb v ní přiznává, že divadlo mu za 44 let přineslo spoustu vynikajících kolegů i nádherných okamžiků na jevišti, především na tom domácím. Režisér Juraj Háder se k lásce k divadlu vyznal už tím, že se na jevišti v Boleradicích oženil a říká, že místní divadlo je fenomén, o který je třeba pečovat. A udělejte to i vy milí čtenáři, stačí zajít do vašeho krásného divadla, protože bez diváků by ochotnické divadlo nemohlo růst a vzkvétat, jak se to děje v Boleradicích už od roku 1897.

Jarka Rozsypalová–Vykoupilová,
Český rozhlas Brno

Plány Letorostu na rok 2026

Obvykle když něco končí, něco jiného začíná...

Je nepochybné, že již brzy budou obnoveny všechny cesty, které jsou pro obyvatele Boleradic potřebné. Tímto okamžikem také skončí tento „první krůček“ krajinotvorného úsilí Letorostu. Zůstane „jen“ údržba, ale ta je jakousi samozřejmostí nejenom všech dobrých hospodářů, ale doufáme i členů spolku Letorost.

O tom, jak prakticky a hlavně systematicky pojmout další kroky obnovy krajiny, bychom měli vést diskuse a hledat vhodná řešení. Ochranu přírody, neboli životního prostředí, lze zjednodušeně chápat jako dvě oblasti. První je ochrana zemského klimatu, tuto asi musíme ponechat našim vládám či mezinárodním institucím, protože je pro nás, z velké části složité ji ovlivňovat. Nazývám ji sférou našeho zájmu. Druhou oblastí jsou činnosti které spadají do sféry našeho vlivu. Jsou zde možnosti přímého ovlivňování krajiny, a tím i jejího vlivu na naše místní životní prostředí. Můžeme je udržovat, zlepšovat nebo se pokusit eliminovat vlivy působeni globálních změn na naše okolí. Je to širší téma než „jen“ obnova obecních zaoraných cest a výsadba zeleně. Bude vyžadovat zapojení aktivních lidí, jejich zkušeností i znalostí. Také potřebujeme veřejnou diskusi, jejímž cílem by mělo být dosažení obecné shody na tom, jak chceme, aby naše okolní krajina vypadala za deset, dvacet či více let.

Jednou z možných forem jak diskusi zahájit je anketa, která nám poskytne podněty, a následný seminář, kde nápady a návrhy prodiskutujeme. Anketu uspořádáme od dubna a na podzim se můžeme sejít k diskusi na semináři s názvem „Naše krajina 2“. V rámci ankety vás požádáme o názor, vaše nápady či konkrétní návrhy, jak může Letorost pokračovat a zlepšovat naši krajinu. Například v oblasti stavu povrchových a podzemních vod, bio diverzity, mikroklimatu, kvality půdy, apod. Anketa bude přístupná začátkem měsíce dubna na našem webu, Facebooku nebo na tištěných dotaznících.

Obnova zaoraných cest od boleradického (dolního) mlýna na rozhraní katastrů Klobouk a Morkůvek

V roce 2026 plánujeme realizovat pátý projekt související s obnovením cest a výsadbou stromořadí. Cílem tohoto projektu, podobně jako u předchozích, je propojit cesty, které byly v minulosti přerušeny a po dlouhá léta neumožňují nebo ztěžují vycházky občanů do okolí Boleradic a dále do sousedních obcí a lesů.

Cestu plánujeme obnovit od boleradického mlýna východním směrem na hranici našeho katastrálního území. Zde se nová cesta napojí na již používané cesty ve směru na Klobouky a Morkůvky a usnadní cestování i vycházky pro pěší a cyklisty. Plánujeme pro vznik této cesty obnovit ty původní, ve vlastnictví městyse Boleradice na těchto pozemcích: 4022, 4018, 1599/166 a 3047/147.

Projekt 2026 je schválen výborem spolku i členskou schůzi, která se konala 28. 2. 2026. V následujícím období předložíme návrh k projednání na radě městyse Boleradice, prodiskutujeme s vedením společnosti Zeči i majiteli sousedních pozemků. V případě všech souhlasů připravíme podrobný projekt a naše spřátelené nadace (Nadace Partnerství a Nadace Via) požádáme o podporu. Jak to vše skutečně dopadne a jestli projekt bude mít šanci na realizaci v tomto roce, budeme vědět někdy v polovině roku.

Odhadované náklady na realizaci projektu činí 200 tis. Kč. V částce jsou zahrnuty stromy a keře, ochrana stromů a keřů (sestává z dřevěných kůlů, spojovacího materiálu, plastových chráničeků, úvazů a pletiva), travní osivo, 3× lavička, 2× informační tabule, hnojivo, vytyčení hranic pozemků, drobný materiál a občerstvení pro brigádníky.

Součástí je také spolupráce s občany Morkůvek a Klobouk a také společná výsadba „našeho stromu“ na společné hranici všech tří katastrálních území. Přáli bychom si, aby strom symbolizoval spolupráci v péči o naši krajinu.

Jindřich Kahoun

SK Boleradice 1935

V sezóně 2024/25 soutěže IV. třídy se naše mužstvo umístilo na druhém místě s počtem 54 bodů, při skóre 63:19. Nejlepším střelcem byl Jakub Stehlík se 17 vstřelenými brankami.

Těsně před ukončením sezóny jsme byli osloveni svazem okresu Břeclav s nabídkou, zda nechceme hrát o soutěž výše, což znamená III. třídu. Ač to byla výzva, tak pro některé hráče spíše strašák. Koncem června jsme se rozhodli, že nabídku přijmeme a budeme hrát tedy vyšší soutěž. Tím bylo rozhodnuto, že nám s trénováním pomůže bývalý vynikající hráč a trenér v jedné osobě, Stanislav Suský z Rakvic. Hrát vyšší soutěž tak byla jeho podmínka ke vzájemné spolupráci. Myslíme si, že to bude i oživení jak tréninků, tak i samotného koučování v zápasech.

Přípravu na nový ročník III. třídy v sezóně 2025/26 jsme tedy zahájili pod vedením Stanislava Suského, Jakuba Korába a Milana Vítečka. Přivítali jsme i nové posily: Petra Plevače, který se k nám vrátil z Krumvíře a Daniela Hřiba, který se k nám připojil po delší odmlce.

Na mužstvu bylo při přípravě poznat, že se těší na novou sezónu. Ta odstartovala 10. 8. 2025 naší prohrou v Drnholci 2:1, i přes vstřelenou branku Jakuba Stehlíka v první minutě. Druhý zápas a první na domácím hřišti jsme sehráli 17. 8. 2025 s Lanžhotem B, kdy jsme vyhráli 2:1 díky brankám Petra Plevače a Bohuslava Barka.

Po podzimní části nám v tabulce patří 12. místo s 12 body: 4 výhry, 0 remíz a 9 porážek, při skóre 19:26. V podzimní části sezóny nás nejvíce trápilo zranění hráčů. Byly zápasy, kdy jsme nastupovali opravdu s torzem hráčů. Je to i k zamyšlení, proč tomu tak je.

Nejlepším střelcem probíhající sezóny je Jakub Stehlík s počtem 6 vstřelených branek, následovaný Lukášem Formanem, Petrem Plevačem a Bohuslavem Barkem, kteří mají na kontě shodně po dvou vstřelených brankách.

Máme tu i hráče, kteří jsou hříšníci při obdržení červené karty. Hřib Daniel a bratři Lukáš a Jakub Stehlíkovi.

V polovině ledna začala zimní příprava na jarní část sezóny pod vedením Jakuba Korába a Milana Vítečka. Pro jarní část sezóny máme na soupisce 21 hráčů. Odstartujeme v neděli 22. 3. 2026 od 10:00 v Lanžhotě.

Přeji všem v jarní sezóně co nejméně zranění a hodně úspěchů při fotbalových soutěžních zápasech.

Vladislav Šlancar

Rozpis soutěže – fotbal

Kolo	Datum	Družstvo
16.	Ne 22. 3. 2026 10:00	TJ Sokol Lanžhot B – **Boleradice**
17.	Ne 29. 3. 2026 15:00	**Boleradice** – TJ Sokol Brumovice
18.	So 4. 4. 2026 15:30	TJ Velké Bílovice – **Boleradice**
19.	Ne 12. 4. 2026 15:00	**Boleradice** – TJ Slavoj Podivín
20.	Ne 19. 4. 2026 16 15:30	TJ Sokol Popice – **Boleradice**
21.	Ne 26. 4. 2026 15:00	**Boleradice** – TJ Sokol Starovice
22.	So 2. 5. 2026 16:30	Sokol Dolní Dunajovice – **Boleradice**
23.	Ne 10. 5. 2026 15:00	**Boleradice** – Bavory / Mikulov B
24.	Ne 17. 5. 2026 16:00	TJ Sokol Šitbořice – **Boleradice**
25.	Ne 24. 5. 2026 15:00	**Boleradice** – TJ Sokol Pouzdřany
26.	So 31. 5. 2026 17:00	TJ Sokol Strachotín – **Boleradice**
15.	Ne 7. 6. 2026 15:00	**Boleradice** – TJ Dynamo Drnholec
14.	So 13. 6. 2026 16:30	Týnec / Hrušky – **Boleradice**

Tabulka – stolní tenis

OP 2. třídy 2025, RSST Břeclav

Rk.	Družstvo	Zápasy	+	0	–	Skóre	Body
1.	TJ Sokol Křepice	**22**	**18**	**1**	**3**	250:146	**77**
2.	SK Boleradice 1935	**22**	**16**	**4**	**2**	237:159	**74**
3.	TJ Sokol Perná	**22**	**16**	**1**	**5**	243:153	**71**
4.	TJ Sokol Brumovice A	**22**	**12**	**3**	**7**	242:154	**61**
5.	TJ Sokol Šakvice A	**22**	**10**	**4**	**8**	213:183	**56**
6.	TJ SPORT Němčičky B	**22**	**10**	**1**	**11**	200:196	**53**
7.	TJ Sokol Brumovice B	**22**	**9**	**4**	**9**	181:215	**53**
8.	FOSFA LVA E	**22**	**9**	**3**	**10**	186:210	**52**
9.	TJ Sokol Velké Němčice	**22**	**6**	**6**	**10**	211:185	**46**
10.	SK Zaječí A	**22**	**5**	**0**	**17**	153:243	**37**
11.	TJ Sokol Tvrdonice B	**22**	**4**	**3**	**15**	148:248	**37**
12.	TJ Sokol Rakvice B	**22**	**1**	**2**	**19**	112:284	**27**

Polehrátky

Pojmenuješ všechny obrázky?

A	B	C	Č	D	E	H	I
							

Í	J	K	L	M	N	O	P
							

R	S	T	U	V	Y	Z	Ž
							

Do tabulky se nám omylem zamíchal jeden předmět, který nepatří ani k jaru, ani k Velikonocům. Najdeš ho? Jaké pečivo tam má správně být?

O Velikonocích je zvykem, že si kluci (vylušti)

neboli pomlázky, holky zase barví vajíčka…

řešení: vánočka-mazanec

Kalendář akcí

5. dubna	**Velikonoční výstava vín**	Vinařský spolek
12. dubna	**Jan Bula a Václav Drbola**	Farnost Boleradice
18. dubna	**Železná sobota**	SK + SDH
25. dubna	**Výšlap za humna**	OS Nedánov
30. dubna	**Pálení čarodějnic**	Hasiči
2. května	**Rybářské závody**	Rybářský spolek
8. května	**Zájezd Floria Kroměříž**	Zahrádkáři
30. května	**Dětský den**	Rybářský spolek
31. května	**Slavnostní otevření parčíku v Pastýřské**	Letorost
květen	**Oslavy 30 let u Palánů**	Kavárna u Palánů
12.–14. června	**Expedice Akát**	Radioamatéři
26.–28. června	**Jánské hody**	Krojovaná mládež
11. července	**Metlecup**	Tým Metlecup
18. července	**Little stars**	Tým Little stars
15. srpna	**Létáme pro Vás**	LMK Boleradice

Divadelní představení

středa 1. 4. 19:30 **Loupežník** – lyrická komedie DS bratří Mrštíků Boleradice

15.–19. 4. **Mrštíkovo divadelní jaro** – program samostatně

sobota 25. 4. 19:30 **Mezi nebem a zemí** – komedie DS DIVOCH Vřesina

neděle 26. 4. 17:00 **Loupežník** – lyrická komedie DS bratří Mrštíků Boleradice

sobota 9. 5. 19:30 **Sbohem, zůstávám** – komedie DS OB Velká Bystřice

sobota 16. 5. 19:30 **M*A*S*H** – černá komedie Divadlo Stodola Blažovice

neděle 17. 5. 15:00 **Květuška a ježibaba** – pohádka DS Moruša Morkůvky

sobota 30. 5. 19:30 **Škola základ života** – komedie DS Vlastenecká omladina Vídeň

pátek 5. 6. 19:30 **Romeo, Julie a tma** – drama DS bratří Mrštíků Boleradice

30 let u Palánů

Kavárna u Palánu připravuje na květen oslavu 30 výročí otevření pohostinství. Program i datum budou upřesněny, tak nezapomeňte sledovat novinky na facebooku nebo obecních stránkách.

KAVÁRNA U PALÁNŮ
Boleradice

Létáme pro vás

Dne 15. 8. 2026 proběhne tradiční letecký den „Létáme pro Vás“. Hlavním hostem bude Martin Šonka.

VINAŘSKÝ SPOLEK
BOLERADICE

VÁS ZVE NA

XXVII.

VELIKONOČNÍ VÝSTAVU VÍN

5. 4. 2026

11.00 HODIN

SÁL MĚSTYSE
BOLERADICE

VSTUPNÉ 350 Kč

PROGRAM

15:00 HRAJE CM PRIMAŠ

15:15 VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ

17:00 LOSOVÁNÍ VĚCNÝCH DARŮ

Rybářské závody

o pohár starosty městyse

Boleradice

2. 5. 2026

Start od 6:00
Ukončení v 11:00

Vstup: 200 Kč
*slosovatelné vstupenky

Tradiční občerstvení zajištěno:

- grilovaná makrela
- uzená cigára
- gulášová polévka
- pivo a limo

ZVOU POŘADATELÉ

EXPEDICE AKÁT
SPOJUJE LIDI, SPOJUJE SVĚT
EXPEDICE AKÁT IX.
OL9AKAT
12.6.-14.6.2026
NEDÁNOV
BOLERADICE
JN88JX
www.expedice-akat.cz

SDH BOLERADICE
vás zve na
PÁLENÍ
ČARODĚJNIC
ve čtvrtek 30. 4. 2026
od 17 hod.
v parku u hasičárny
- atrakce pro děti
- opékání špekáčků
- udírna, pivo, limo
Od 20 hod. kapela NaKlid
Vstupné na večerní zábavu 150 Kč, čarodějnice zdarma

Síla lásky
Moc odpuštění
BULA
DRBOLA
Farnost Boleradice pořádá přednášku na téma:
JAN BULA & VÁCLAV DRBOLA
BABICKÉ VRAŽDY
přednášející: Mgr. Josef MIKULÁŠEK Ph. D
kdy: v neděli 12. dubna 2026 v 17 hodin
kde: v předsálí úřadu městyse Boleradice

POLEHRAD
ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401. Za kvalitu odpovídá Redakční rada Polehradu (Pavla Hrabcová, Ing. Martina Novotňáková, Bc. Julie Stehlíková, Dana Veselá, Ing. Jiří Víteček). Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu přispěvatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Přispěvatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Příspěvky do Polehradu můžete zaslat na adresu Úřadu městyse Boleradice nebo e-mail polehrad@boleradice.cz.Toto číslo vyšlo 31. března 2026. Uzávěrka příštího čísla je 8. června 2026.

Foto na obálce: Martina Novotňáková, Antonín Vejvačický.